

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month at one shilling a Quarter, payable in advance.

உ. புத்தகம். சந்திகை. யரு.] துஅாசஉரு.] ஆவணி. ச, தேயதி வியாழக்கிழமை. Thursday, August, 4, 1842. [Vol. II. No. 15.

பாண்டியநாட்டுச் சரித்திரக்குறிப்பு.

(Historical sketch of the Pandian kingdom.)

Continued from page 165.

இந்தப் பிரகாரம் மதுரை ராச்சியமானது கல்லப்பட்டிருக்கிற விதத்தில், அத்துமிட்கி எல்லைப்பரட்டிச் கொண்டவர்கள் சே துபதி ஒருத்தன் மாத்திரமேயல்ல, அடுத்த தேசமாகிய திருநெல் வேலியிலும் கூட நாயகமாருடைய அதிகாரத்துக்குட்பட்டிருந்த மதுரையினின்றும் பிரிந்துபோய்விட்டது. இப்படிப் பிரிந்து போனபொதேதற்கும் மறுபடியும் இந்தத் தேசத்தைத் திருப்பிக் கொண்டார்கள். பின்பு சுவாதீனையுடைய ஒரு பாளையக்காரன் அந்தத் தேசத்தைத் தன்னைவசப்படுத்திக்கொண்டான். ஏது வரைக்குமென்றால் இந்தப் பரத வருஷத்திலே தெக்கண கண்டத் திலே கர்னாடக நபாபினுடைய அதிகாரம் வியாபித்த வரைக்குந் தான். அப்படி இந்த நபாபினுடைய அதிகாரங்களும் இவனுடைய மற்றச் சந்திரங்களும் இங்கிலாந்துரைத்தனத்துக்குள்ளாக் கப்பட்டன. மேலும் இந்த ராமநாதபுரம் திருநெல்வேலியும் ல்லாமல் இன்னம் அநேக சின்னப் பாளையப்பட்டுகளுந் தன்னரசாகவேயிருந்தன. முதலாம் நாயகன் மதுரையைச் சுவாதீனம் பண்ணிக்கொண்டதினாலே மதுரையின் பூர்விக துரைத்தனத்தார்கள் செய்த குற்றத்துக்குப் பகைதீர்த்துக்கொள்ளும்படி ஐந்து இராசாக்கள் ஏகே பித்தார்கள். இந்தச் சிற்றரசு பாளையக்கொல்லாமல் போன சதகத்தின் மத்தியில் இங்கிலாந்துரை மிகவும் வருத்தப்படுத்தின தெக்கண தேசத்துப் பாளையக்காரரிற் சில பாளையக்காரருக்கு முன்னோர்கள் மற்றவர்களாரென்றால் மதுரை ராசாங்கத்தைக் கடைசியிலே பாழாக்குகிறதற்கு வந்த விசய நகரத்து ஸ்தோமங்களுக்குக் கும்மக்குச் செய்த தனவர்களுக்குப் பதினாறு சதகத்துக்கு மத்திய காலத்தில் விசவநாதராயகன் விட்டிருந்த ஊர்களிலிருந்தவர்கள் தான். கொள்ளையிடுகிறதினாலேயும் குறும்புண்ணுகிறதினாலேயும் சிவனம்பண்ணுகிற இந்தச் சின்ன அதிகாரங்களைக் குறித்துத் திருநெல்வேலி தேசத்திலேயும் திரிச்சிராப்பள்ளி தேசத்திலேயும் (எட) பேரென்று சுதேஸத்தருடைய சாதனங்களிலே சொல்லப்படுகின்றது. அவர்களுக்குள்ளே அத்து மீறின அதிகாரியிருந்தபடியால் இவர்களுடைய இந்த எழுபத்திரண்டென்கிற துக்கையானது அதிகரித்துவருகிறபடிமும் எப்போதும் மாறுபட்டும் இருந்திருக்கவேண்டியதல்லாமல் சரியாயிருக்கவேண்டியது. ஆரோக்கிடமும் மனித சஞ்சாரமுமில்லாத சாட்டுக்குள்ளே அவர்களுடைய குடியிருப்பதற்குப்படியினாலேதான் அவர்கள் பிழைத்திருப்பதற்கு ஏதுவாயிருந்தது. மேலும் இந்தச் சஞ்சலத்தருடைய துரைத்தனமானது அவர்கள் முழுதுடையுடையபோகத் தக்கதாயிருந்ததில்லை. ஆகையினாலே மூன்று சதகக் காலத்துக்குள்ளே இந்தப் பரத வருஷத்தின் தெக்கணகண்டத்தை அநேக சிவனம்பண்ணுகிற அதிகாரிகள் தங்களுக்குள்ளே பகுத்துக்கொண்டார்கள். இவர்களை அந்தத் திருடர் கூட்டங்களுக்குத் தலைவரென்றுதானுள் சொல்லக்கூடாது. அவர்களுக்குடையதேற்றியாயிருந்து கொள்ளையடிக்கிறவர்கள் பவிரங்க மாய்க்கொள்ளையடிக்கிறதைப் பற்றிக்கொண்டு சிவனம்பண்ணுகிறவர்களை மாய்க்கொள்ளையடிக்கிறவர்களைப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு அநேகம் பேர் துணையாயிருந்தாலொழியக் களத்திலே ஒரு எதிரியுடன் சண்டைபண்ணத் துண்டுகொள்ளுகிறதில்லை. நிலங்களை உழுது பயிரிடுவதற்கு அதிகஞ் சோம்பலுள்ளவர்களாயும் நிலமையான வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளாமல் கொள்ளையடிச் சிவனம்பண்ணினார்கள். ஆகையினால் அவர்களுக்குக்கேப்போதும் சிவனத்துக்கு உதவாயும் புகவடமாயுமிருக்காத அடலிகள் வருத்தியாகிறதற்கேயல்லாமல் அவைகளை வெட்டியெறிகிறதற்கு எவ்வளவும் இஷ்டமில்லாதிருந்தார்கள். ஆனபடியினால் பாளையக்காரர்களைப் பற்றியுள்ள தெக்கண மனித சஞ்சாரமில்லாத இம்சகரமான காலங்களாய்ப் பரவிப் போகும்படியாயிருந்தது ஆச்சரியமல்ல. மேலும் குடியேற்றக்கை மாரிக்கங்களை அபிவிருத்திபண்ணுகிறதற்கு விவேகமுடன் சக்தியுமுள்ளாராசரிக்கமானது ஏற்பட்டிருக்கவேண்டிய

யது. அப்படியேற்பட்டிராவிட்டால் உழைப்பாளிகளான சனங்களைக் காப்பாற்றுகிறதற்கு ஏற்கனவே யோக்கியமானவைகளை என்று கொண்டாடத் தக்கவைசளுந் காவேரிக்குத் தெற்கேயிருக்கிறதுமாகிய நல்ல தேசங்கள் கிறிஸ்துமாரிக்கமுண்டாக வெறுகாலத்துக்கு முன்னமே எந்த விதத்திலே இருந்தவைகளாகப் பரம்பரையாய்ச் சொல்லப்படுகின்றனவோ அந்த விதிபாய் மாறிப் போயிருக்கவேண்டியதுதானே ஆகையினாலே அந்தேசங்கள் இராவணனுடைய சம்மந்தமான இராட்சதர்களும் அனுமான் சம்மந்தமான வாணசங்களும் இன்னம் ஒருதரம் வாசம்பண்ண யோக்கியமான காடுகளாய் விடத்தக்கவைகளேயல்லாமல் மற்ற யாருக்கும் வாச யோக்கியமான ஸ்தானங்களாயிருக்கத்தக்கவைகள் அல்லவென்று நாம் தீர்மானித்துக்கொள்ளத்தக்கது. [இன்னும் வரும்.]

LIFE OF MOHAMMED.—மகமதுவின் சரித்திரம்.

யரு. அதிகாரம்.

(The Koreish undertake a new Expedition against the Prophet—The battle of Ohod—Mohammed and his army entirely defeated—His followers murmur—The prophet's poor devices to retrieve the disgrace incurred in this action—Resolves it mainly into the doctrine of pre-destination.)

மக்கத்தில் உள்ளார்க்குடிகள், மகமதுவுடன் முன் பண்ணியுத்தத்திற்குத் தோல்விபோனகாலம் மெத்த மனமடிவும் அவிகாயமுங்கொண்டு மகமதுவுக்கு விசோதமாகத் திரும்பவும் பட்டையெடுத்துப் போகவேண்டுமென்றெல்லாரும் அவரவரே வேகங்கொண்டு மத்திலுவிருந்ததங்கள் சத்துருக்கள் முற்றிக்கொண்டுமட்டிக்காரம்பித்துப்போனார்கள். அப்பொழுது மகமது தான்களின் துக்கையிருதியும் குறைவாயிருந்ததினால், பட்டினத்தின் மதினுக்குப்பக்கமாக நின்று யுத்தம்நடப்பிப்பது திறமென்று மகமது தடையெண்ணவேண்டியல், அவருடைய தான்கள் முன்னொருமுறையிற் சேயானுகூலமடைந்ததினால் இதுவந்தாங்களே வெற்றியடைவார்களென்ற நம்பிக்கையினால் அவர் பண்ணின தடையைக் கேளாமல் வேகங்கொண்டு கூக்குரலிட்டு வெளியில்தின்று போர்நடப்பிக்கிறதற்கு நியைக்கேட்டவுடனே அவரும் மதியெனமாய்ச் சும்மதித்து நீங்கள் தானே வெற்றியை யடைவீர்களென்று நம்பிக்கையுடனே சொன்னார். அப்பொழுது மத்திலுக்கு வடக்கே (ச) மயில் தூரமாகிய ஒகட்டு (Ohod) என்றமலையிலே மகமதுவின் இரணவீரர்கள் (து) பேரும் பாளையிறங்கிலுவுவொரு ஏறணத்தவர்களுமும்முன்று கொடியையும் பிடித்து அதிற் பெரிய கொடியை நபிக்குமுன்னேகொண்டபோடு பொழுதுமகமது நபியுத்தத்தை ஆரம்பியுங்கொன்று சொல்லுமளவும், தனுவேதத்தில் மிகத்தேர்ச்சியடைந்திருந்த (ரு) வில்வீரர்கள் தானையின் முன்னணியிலே நின்றார்கள். அப்பொழுது மகமதுவுக்குவிரோதமான கோறிலவங்கிஷத்தாரும் அதற்காய்த்தமாய் தின்றசேனையிலே அரியிருக்குள்ளே போர்ந்தொழிவில் மிகவல்லபுகுடியி (Caled) காலட் என்பவன் இராவுத்தர்க்கு முதவாளையாய் தின்றான். அப்பொழுது ஆபுசேயியனின் மனைவியாகிய (Hinda) கிண்டா என்பவளும், மக்கத்திற் பேர்போர்த்த வேறும் (யரு) பெண்சாங்க்களும் இடைவிடாமல், தம்புருக்களைத்தொனித்துத் துடுப்புதனைத் தைரியப்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வேளையிற் போருமாரம்பித்தது. அதிச்சிக் கிரஞ்சேயானுகூலத்தை யடைவீர்களென்று மகமதுவுந் தமது வீரர்களைத் திட்டப்படுத்தார். அப்பொழுது மகமதுவின் சத்துருக்களுடைய போரணி சற்றேகொலைத்து போனதினால் மகமதுவின் வளத்துக்கே வெற்றிக்கடைக்கிறது போயிருந்தது. அப்பொழுது முன்னணியினின்ற வீரர்கள் தங்களுக்குத்தானே வெற்றிக்கடைத்து விட்டதென்றெண்ணியாவருமவரவரே இரண்களத்தில் அங்குமிங்குஞ்சிதறிப்போனார்கள். அப்பொழுது அவர்களுடைய சத்துருக்களிலொருவருகிய காலட் என்பவன் செயமடைகிறதற்குத்த

ருணமிது தானென்றெண்ணித் தனது குதிரைப்படைத்தானையை மகமது சேனையின் மூன் னணியில் விட்டுப் பிறகு 'மகமதுகொல்லப்பட்டான்' என்று உரத்தசத்தமாய்க் கூவென்று சொன்னான். மகமது செத்தானென்ற இரத்தப் புரளியான வீண்கதை எங்குமெட்டினதிலுல் அவரைச்சார்ந்த துணைவர்களெல்லாரும் தைரியவீனப்பட்டி அங்குமிங்குல் கலைந்து ஓடினார்கள். அப்பொழுது மகமது இதைக்கண்டு தன்னுடைய துடுப்புகள் கொலைத்தோடாதபடிக்குப்பண்ணியும் கூடாமற்போயிற்று.

மகமதுவுள் தைரிய பராக்கிரமத்துடன் போர்செய்தார். மோசத்துக்கெல்லார் தாமே எதிர்த்துநின்றார். ஒரு கைவேலிலுலே முகத்திற் காயமுப்பட்டார். ஒருகல்லு அவருடைய பற்களையுடைத்துத் தவிடதுபோடியாக்கிப்போட்டது. அவர் குதிரையாலும் விழுந்துகிடந்தார். அவ்விடத்திலே அவருடைய அறுசாரிகளில் அநெகர் அவரைக்காலிக்கொண்டு மறு இடத்துக்குப்போகாவிட்டால் அவரன்றைக்குச் சாவடைவதே நிச்சயம். இது சத்தியம், அவருடையபோர்வீரர்களில் (எய்) பேர் களத்தில் மடிந்தார்கள். நபியின் சிறப்புகளிய காம்சா (Hamza) என்பவனுமடிந்தவர்களிலொருவன். அவ்வரும் அவஸையையான உயிர்சேத்ததுக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அறுசாரிகளுக்காரியத்ததைக் காணக்காணமுறுமுறுக்கத் தொடங்கினார்கள். நபியோ தங்களை அணைப்பிப்போட்டாரென்று மெண்ணிக்கொண்டார்கள். சனங்களுமிப்படிப்போக, மகமதுநபியுஞ் சனங்கள் செய்துகொண்ட பாவத்தினுலே இப்படிவந்ததென்றார். ஆண்டவனிப்படியெல்லாருர் செய்து அவர்களுடைய விசுவாசபத்தியைச் சோதிக்கிறதற்கென் அஞ் சொன்னார்.

இதைப்பற்றிக் கோறனிற் சொல்வதைக்கேளுங்கள். * ஒகட் என்னுமலையிலே விக்கினமுங்களுக்குச் சம்பவத்திறகும் இடெல்லாமென்னமிருந்துவந்ததென்று கேட்கிறீர்களா? அதற்கு மறுமொழி இடெல்லாமுங்கள் வசமாய்வந்தது. ஏனென்ற பராபரன் சருவவல்லவையுள்ளவர். பராபரன் தமக்குச் சேர்ந்தவர்களாரென்ற அஞ் சேராதவர்களாரென்றும் அறிகிறதற்கே இப்படிச்செய்தார். ஒகட்டிலே யுத்தம்நடந்தவேளையில் உங்கனீர்சிலர் பொல்லாப்புச்செய்ததினால்தான் தோற்றோடிப் பின்காட்டினீர்கள்.

தங்கள் தங்கள் ஆட்கள் இரணைகளத்திலே மடிந்துபோனார்கள் யென்றெண்ணிப் புலம்புவீவோர்க்கு மகமது சொன்ன புத்தியாவது "செத்தவர்கள் போருக்குவாராமல் வீட்டிலே ஒளித்திருந்தாலும் அவர்கள் தலையில் விதிப்படி அன்றைக்குச் செய்துத்தான் போவார்கள்." இதைப்பற்றியுங்கோறன் கூறுவதைக்கேளுங்கள். * "சத்தியவிசுவாசிகளே, விசுவாசியாதவர்களைப்போல நீங்களுமிரணைதழுவர்கள். பராபரனுத்தரவுகொடாமல் ஒருவனுஞ் சாவதேயில்லை. ஒவ்வொருவருடைய தீர்ப்பும் புத்தகத்திலேதான் வரைந்திருக்கின்றது. ஒகட்டிலே மடிந்துபோனார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்தவர்கள் சாவதேயில்லை. அவர்கள் தங்களுயிருடன் ஆண்டவனித்துக்குப்போய்விட்டார்கள். பராபரனுடைய தயவு அளவுகளுக்குக் கிடைத்தபடியால் மிகுதியுஞ் சந்தோஷப்படுகிறீர்கள்." பின்னூங்கோறன் சொல்வதாகவது "இராசிக் தெய்வீகமொன்று மனிதருக்குப் பூமியிலே சம்பவிக்கிறதில்லை. நாம் சிருட்டிக்கப்பட்டமுன்னமேதான் எங்கள் தீர்ப்புப் புத்தகத்திலேதானே எழுதியிருக்கின்றது."

* கோறன் கூ. அதி.

* கோறன் கூ. அதி.

கூட்டென்பவர் செய்த பிரபஞ்சநூல்

[ABRIDGMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

இரண்டாம்பிரிவு. - நம். அதிகாரம். மனிதசாதியின் விசேடலட்சணங்கள் நாடுகம். பக்கத்தினின்றும்.

யகூ. இவ்வீத பையிருப்பதினாலும் அது வாய்ப்புரையுடன் சார்ந்திருப்பதனாலும் குரங்கினங்களார் சற்றேனும்பேச ஏலாது. ஆம் மற்றும் யாதோர் நாற்கான் மிருகத்திலும் இது தீர்க்கமான சத்தமிட ஏலாததாயிருக்கின்றது. மனிதன் குரங்கிலிருந்து தோற்றினானென திதுத்தும் விஞ்ஞானசிரியரொவ்வொருவரும் தம் மத்தப்பதை நாட்டுவதற்குமுள்ளே அம்மிருகங்களிலொன்றைப் பேசுப்பயிற்றுவதே முறை.

யகூ. மனிதருக்குள் குரங்கினத்திற்குமுள்ள பிரிதொருதற்பவலிகந்பெண்ணெவெனில், பின்னையதாய குரங்கினத்திற்குப் பாதங்களில்லை. அவை ஏறுகிறதற்கேற்றனவாய் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குரங்கின் நாலுகால்களின் துதிகளுக்காரியத்தவிலே கைகளேயாம். மனிதன் நிறுதிட்டமாய் நடக்கிறதற்குத்தவலது காற்பெருவிரலே, ஆனாலும், ஒரம் அடிற்றல் இலையோ இது சுத்தகைப்பெருவிரலாயிருக்கின்றது.

யகூ. ஆதலால் மனிதன் வேற்றினமாயிருக்கின்றான். அவன் நிறுதிட்டமாய் நடப்பதற்கே யுண்டாக்கப்பட்டான். அவனுடைய மூளையிலே பகுதிகளும் பூரணலட்சணங்களுமுண்டு, அவை பிறம்ருகமொன்றற்கேனும்இல்லை. அவன் பேசவுவ் காரியங்களை அளவிடவும் தன் சிருட்டிகரை வணங்கவுவ் கூடும். ஆயினும் வேறுவின ஒன்றுகிடும்புகின்றது. மனிதரனைவரும் ஒருமரபுவழியா? அப்படியானால் நாமப்பொழுது காணும் விகற்பங்களுக்குக் காரணம் யாதோ? அவ்வல்லினங்களுடையவும் சாதிகளுடையவுமுக்கச் சாயல் வடிவங்களிலே வேறுபாட்டை யுண்டாக்கினதேதோ?

யகூ. நாம் அறிந்த பிரதானகாரணங்கள் பின்வரும் நானுமே. அவை பூமி, உணவு, சீவியம்விடும்விதம், மரபுவழியாய் வருமலியாதிக்கள். பூமியானது தோல்நிறத்தையும் மிருகிப்பற்றி ஆள்வளர்ச்சியையும் அதிகரிக்குமிலட்சணமுடைத்தாயிருக்கின்றது. உட்டண பூமிப்புறங்களிலே சகலவித ஆழிய நிறங்களும் சைத்திய பூமிப்புறங்களிலே சகலவித மென்னிறங்களும் காணலாம். எங்கள் பூமிப்புறத்திலேயும் எங்கள் மேவிலே வெயிற்ப்பெய்தால் அத்தோடிக்கிராய் அல்லது புள்ளிப்பட்டுப்போகின்றது. எங்கள் தோல் வெள்ளையாயும் அழகியதாயும் இருக்கவேண்டுமானால் நாம் கூடுவெய்யிலிலே காயப்பட்டாது.

யகூ. பூண்டுகளும் அவைபோல் மனுஷனும் அப்படியே பல மிருகங்களும் நிழலிலே வெள்ளையாகின்றது. கிரட்சரேகையைச் சார்ந்த உட்டண பூமிகளிலுள்ள பறவைகள், மிருகங்கள், புட்பங்கள் ஆம், மச்சங்கள் கூடத் தங்கள் புள்ளிகள், இறகுகள், இதங்கள், செதில்களிலே உல்கத்தின் மற்றும் புறங்களிலுள்ளவற்றைப்பார்க்கிலும் அதிக துலக்கிறமுள்ளனவாக இருக்கின்றன.

யகூ. நிறத்தைத்தரும் முதலடை நிலைப்படுத்தாமென்னவெனில், தோலினது இடைப்பட்டயாயிருக்கின்ற வன்னீரே என அறிந்துகொள்க. இது பலவிதமிருகங்களிலேயும் வேற்றுமைகைச் சாதிகளிலேயும் மனிதரன் ஆட்களிலேயும் விகற்பம், விகற்பமான தரப்புள்ளதாயிருக்கின்றது. இது மிகுதியாயிருக்கிறவட்களிலே குரியனுடைய சூடும் ஒளியும் மட்டாய்ப்பட்டுவரும்போது வடிவமானது இருண்டுகொண்டு உரத்துத் தோற்றத்திலே நெய்ப்பற்றள்ளதாயிருக்கின்றது. தோலினிறத்தினாலே மயிரும் ஒற்றுமைமலமாய்ப் பிரேரகப்பட்டு உரத்துக்கரியதாகின்றது.

யகூ. வேற்றுமைகையுணவுகள் வடிவத்தின்மேல் அதிகரிப்புவையதாயிருக்கின்றது. எண்ணெயும் மலத்துக்களும் பரிமாறினாலு ரையீரலிலே சேட்டைகளுயுண்டாக்கி மிருகத் பித்திரைச் சருவாங்கமும் பரப்புகின்றன. மாமிசமே முற்றும் புசித்துவருகிறவர்களுக்கு உரத்தவடிவமுண்டு. பாவனை பழக்கங்களிலுள்ள வேறுபாடும், மனிதருடைய புறவடிவத்தின்மேலும் மனநடைகள்மேலும் அதிகரிப்புடைத்தாயிருக்கின்றது. பூமியெங்கும் கிறந்துமத்தமே தலைப்புறத்து சகலமனிதரும் அதன் விதிப்பிரமானங்களுக்குமைத்துநடப்பரேல் வினையத்திற்குரிய தேறுதல் காரணமாய்ச் சடத்திற்குரிய விம்மிதமான மரறுதல்கள் பிறக்கும்.

யகூ. சத்தியகிறிஸ்துமதம் மனிதரனைவரையுஞ் சுகோதரர்க்கச் சாதிகளினங்கள் குலங்களென் வரம்புமோ அழிந்துபோம். மரபுவழிப்பற்றியே மனுச்சாதிக்குள்ளே குலப்பிரிவுகளும் விசேடலட்சணங்களுள் தோன்றுகின்றன. இரத்தரோகம், கயரோகம், பிளவை, குட்டம், விசர் போலும்வியாதிகள் பெற்றார் அல்லது பிதர்வழியார் பிள்ளைகளிலுந் தோன்றநாம் காண்கிறோமே.

யகூ. அதுபோல மனம் புத்திகளின்சாயல் வடிவம் சாங்கம் இலட்சணங்களும் ஒருமட்டுக்குப் பிள்ளைகளிலுந் தோன்றுகின்றன அப்படியே தற்செயலால் அல்லது யாதொரு பரோகாரணத்தால் ஒருமனுடனிலே நிலைப்பட்ட விசேடலட்சணங்களை அவனுடைய பின்சுந்தியானுள்ளுந் தலைப்பட்டுவரும். இது மூலமாய் மனுச்சாதிக்குள்ளே இப்பொழுது தோன்றும் பலவிதப்பங்களுக்கு ம யுத்திக்கற்பக் காரணநாட்டலாம்.

யகூ. உருபு சாயல்களைப்பற்றிய இவ்விகற்பங்கள் நிகழ்வது மனிதனில் மாத்திரமல்ல, நாய், ஆடு, பன்றிச்சாதிகளிலேயும் மனு வகையிலே காணக்கூடியதுபோல் வடிவு நிறவிகற்பங்கள் தோற்

றுகின்றன. காப்பிரியுடையவும் ஏரோப்பியனுடையவும் தலையோட்டிற்குள்ள வேற்றுமை, காட்டுப்பன்றியினதும் வீட்டுப்பன்றியினதும் தலையோட்டிற்குள்ள விகற்பத்தைப்பார்க்கிலும் யாதோர்கரணத்தால் மிக்கவல்லவ. ஆயினும் அவ்விரண்டும் ஒரே சாதவகையிலுள்ளன.

உக. மனிதரிலுள்ள வேற்றுமை வேற்றுச்சாதிகளின் அந்தர்க்கரணங்களிலே வெளிப்படையான மிகுவேற்றுமையுண்டென்பது நிச்சயம். மனதின்சாயல் அல்லது புத்தி வீருத்தி சரீரத்தின்சாயல்கள் தோன்றியனபோல் ஒருமட்டுக்குச் சந்ததி சந்ததியாய் வரும் என்று அறிக. புத்தியும் மடைமையும் விவேகமும் மூடத்துவமும் சந்ததி சந்ததிவழியாய் வருகின்றன. ஆனாலும், சரீரத்தைப்பார்க்கிலும் மனமானது சாதனையிற்றேற்றங்கொள்ளும். ஒரு சந்ததியின்மடிகருவிசேட்டைகொள்ளத் தொடங்கல் அதன் பின் வருஞ் சந்ததியிலே அது காசியப்பட்டுத்தோன்றும்.

உஎ. ஏரோப்பியயார் மனோகருவிகளிலே தலைமையடைதற்கு ஏதுயாதெனில் அக்கருவிகளைத் தொழிற்படுத்தற்காயியின்ற விருத்தார்த்தங்களே, தம்மிடமாகவேண்டுமென்ற முயற்சிகளால் கிறிஸ்துமார்த்சத்தின் அதிகரிப்புமே வெள்ளைக்காரருடைய மனோகருவினைப் புலப்படுத்தற்குரிய தலைமையேதுக்களாயிருந்தன.

உஅ. புகர், கிவப்பு, கறுப்பு, பிங்கலம் என்னும் வண்ணத்தாரில் ஒவ்வொருவனுந் தன் னுவியன்றளவு இஷ்டம் கிறிஸ்துமதம் என்பவற்றின் விதைகளைத் தன்னிருதயத்தில் வித்தட்டும். அப்பொழுது யாவரும் ஒரு நிகராக்கித் “தேவன் சகலசாதியாரையும் ஒரே இரத்தத்திலிருந்து பிறப்பித்தார்” என்றுணர்ந்துரைக்கக் கற்குமளவும் நன்னயமான வெள்ளைக்காரச்சாதிக் கு நிகராவார்கள்.

(The following article is the original of the foregoing.)

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

PART II.] Varieties of the Human Race. [CHAP. 3.
(Continued from page 111.)

16. In consequence of this pouch, and its connection with the larynx, it is impossible with the monkey tribe ever to speak; indeed it is less capable of making an articulate sound than almost any other quadruped. Every philosopher who maintains that man originated from monkeys ought, before he publishes his opinion, to be obliged to teach one of these animals to speak.

17. Another essential difference between men and the monkey tribe is this: the latter have no feet,—they are formed only for climbing, and the terminations of their four supporters are, in fact, hands; the great toe is that which assists man in walking erect, and this is a perfect thumb in the orang outang.

18. Man is, then, a distinct race: he only was formed to walk upright; his brain has parts and perfections which no animal possesses; he can speak, and reason, and worship his Creator. But another question arises: Are all men of the same race?—And if so, what has been the cause of the diversity we find? What has made such a difference in the features and complexion of different tribes and nations?

19. The chief causes we are acquainted with are the four following: climate, food, manner of life, and hereditary diseases. Climate has a great influence on the color of the skin, and often on the stature of men. All the deepest colors are to be found in hot climates; all the lightest colors in cold ones. We see in our own climate, that an exposure to the rays of the sun will turn the skin brown or freckled. If we wish to have the skin fair and white, we must not be exposed to the hot sunshine

20. Plants, also, whiten in the shade, as well as man, and so do many animals. Indeed, the birds, beasts and flow-

ers, and even the fishes of the hot climates under the equator, are brighter colored in their spots, feathers, leaves, and scales, than we find them in any other part of the world.

21. The immediate matter of color, you will recollect, is the pigment, which forms the middle layer of the skin. It differs in thickness in different kinds of animals, and in the different nations and individuals among men. Wherever it is most abundant, the complexion, upon a common exposure to the heat and light of the sun, becomes darker, and coarser, and greasier in its appearance. The hair is usually influenced by the color of the skin, and becomes also coarser and darker.

22. Different kinds of food have a great effect upon the complexion. Oils and spirits produce an excitement of the liver, and hence throw a great deal of bile into circulation. Those who live almost wholly on animal food have a coarse complexion. The difference, too, in manners and customs has a great effect on external appearance, and on the minds and character of men. If the Christian religion could be introduced over the whole world, and all men would obey its divine precepts, astonishing physical changes would be produced by moral improvement.

23. True Christianity will make all men brethren, and then the barriers between castes, and tribes, and nations will be broken down; and it is from hereditary sources that almost all distinctions and peculiarities among the human race originate. We see diseases, such as gout, consumption, scrofula, leprosy, and madness, are inherited by children from their parents or ancestors.

24. So likewise, the features, complexion, shape, and the qualities of mind and disposition are inherited in a great degree; and likewise the peculiarities, which accident, or some mysterious cause has stamped on one human being, will be transmitted to many succeeding generations. In this way, we can rationally account for the great differences now to be found among the various races of mankind.

25. Man is not the only animal in which such variations of form and feature occur. The dog, the sheep, and the swine genus especially, show as great diversities in the frame and color as can be found in the human species. The difference between the skull of a negro and that of a European, is in no respect greater than that which exists between the skull of a wild boar and that of the domestic swine; yet these both belong to the same species.

26. There is, to be sure, a great apparent difference in the intellectual faculties of the different varieties of man. But remember that the features or talents of mind are inherited, in a great degree, as well as the features of the body. Wit and dulness, genius and idiotism, run in direct streams from generation to generation. But the mind, even more than the body, may be improved by cultivation; and when the intellect of one generation is called into exercise, it will have a striking effect on the succeeding.

27. The European race owes its superiority in mental powers to circumstances which have called those powers into action. The efforts to obtain personal liberty, and the influence of the Christian religion, have been the chief means of perfecting the faculties of the white man.

28. Let him then, as far as possible, plant the seeds of

freedom and Christianity in the hearts of every people; and then the *brown*, the *red*, the *black*, and the *tawny* man will assimilate with each other, and with the more favored white race, till they learn to *feel*, as well as acknowledge, that "God hath made of one blood of all nations of men."

இலங்கைத்தீபக கிறிஸ்துசமயோற்பவ விருத்தாந்தம்.

THE HISTORY OF CHRISTIANITY IN CEYLON.

Translated from the "Friend."

Continued from page 167.

அச்சுவேலிக் (Atchuvally) கோவில் கல்லாற் கட்டப் பட்ட பெரிதும் உயர்வுமான கட்டுவேலையாயிருக்கின்றது. அது (உத) பேர் இருக்கத்தக்க விசாலமான கோவிலாயிருக்கின்றது. அதை உலாந்தாக்காரர் கட்டிமுடித்தார்கள். இந்நாட்டிற் சில விருத்தப் பிராமணர் இருந்தமையாற் சனங்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை அநுசரித்து நடப்பதில் மிகவும் பிரியங்கொண்டவர்களாயிருக்கவில்லை. பிவிப்பு என்னு நாமமுள்ள ஒரு பிராமணன் சத்திய வேதத்தின் உண்மைகளை அறியாமல் வேதத்திலுள்ள போதகத்துக்கடுத்த பிரியுகளைப் பார்க்கச் சரித்திரப்பங்குகளில் அதிகம் பிரியமுள்ளவையிருந்தான். ஒரு கவிராயப் பிராமணன் ஞானஸ்நானம் பெற்று மறுபடி நமதாண்டவராகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவின் தடையையுங் குணத்தையும் பற்றிய சரித்திரத்தைக் கவிதையாய்ப் பாடிவைத்தான்.

உடுவில்லிக் (Oodooville) கோவிலுக்கருகேயுள்ள பெரிய வீட்டில் முன்னொரு பிறஞ்சீஸ்கன் சன்னியாசி (Franciscan Friar) ஒருவர் இருந்தார். இவ்விடத்திலுள்ள இஸ்தாப்பித்திருந்த பள்ளிக்கூடத்தில் மாணக்கர் (சூா) பேரும், பிரசங்கம்பண்ணும் வேளையில் (தூ) சனங்களும் வந்து கூடுவார்கள். இக்கோவிற்பற்று இப்பொழுது அமெரிக்கன் மிசியோன் தலங்களில் ஒன்றுயிருக்கின்றது. இவ்விடத்திலே பெண்பிள்ளைகளைத் தருமத்துக்குப் படிப்பிக்கிற ஒரு பெரிய பள்ளிக்கூடமுமிப்போதிருக்கின்றது.

வட்டுக்கோட்டைக் (Batticotta) கோவிற்பற்றிலே ஒரு பெரிய அலங்காரமான கோவிலிருந்தது. அடுத்தாப்போலே வேறொரு உயர்ந்த வீடு கட்டப்பட்டிருந்தது. இவ்விடத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களிற் படித்த பிள்ளைகளினது துகை ஏறக்குறைய (சூா) பிரசங்கக் கேட்கும்படி வந்துகூடினவர்களும் ஏறக்குறைய (உத) பேருண்டு. இது இப்பொழுது அமெரிக்கன் மிசியோன் தலங்களில் ஒன்றுயிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் (தூஅாஉரு) ஆண்டளவில் ஒரு பெரிய சாஸ்திரப் பள்ளிக்கூடத்தை அமெரிக்கன் போர்ட் (Board) சங்கத்தார் ஸ்தாபித்தார்கள். அதில் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட (உா) பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள்.

பற்பல கல்வியிலுஞ் சாத்திரஞ்சுத்திரங்களிலு மிகவுந் தேறிவருகிறார்கள்.

பண்டத்தெருப்புக் (Pandirteripo) கோவிற்பற்றிலேயுள்ள கோவில் மெத்தச் சிங்காரமான வில்வழைவுள்ளதாய்க் கட்டப்பட்டது. இவ்விடத்திலுண்டாக்கிய பள்ளிக்கூடத்தில் (சூா) ஆண்பிள்ளைகள் நாடோறும் படித்துவருவார்கள். அவர்கள் மிகவுந் கல்வியிலே தேர்ச்சிகொண்டவர்களானதினால் பாப்புமத்திலுள்ள காரியங்களை நிராகரிக்கத் தகுதியிணையுடையவர்களாயிருந்தார்கள். இவ்விடத்திலுள்ள சனங்களும்தெத்தத் தேவபத்தியுள்ளவர்களாயிருந்தபடியாற் பிரசங்கவேளைகளிற் கிட்டத்தட்ட (தூரு) பேருக்கு வந்து கோவிலிற் கூடிப் பிரசங்கங்களைக் கேட்பார்கள். இது இப்பொழுது அமெரிக்கன் மிசியோன் பிரயாசப்படுந் தலங்களில் ஒன்றுயிருக்கின்றன.

சங்காணைக் (Changany) கோவிற்பற்றிலே நல்லவடிவான கோவிலொன்று கல்லாற் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. செங்கன் மதிலாற் சூழ்ந்த வேறொரு வீடும் முற்றமும் அங்கே கட்டப்பட்டிருந்தது. அவ்விடத்திலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களைப் பிரதானமாய் அம்புரோசியோ என்பவர் (Ambrosio) மெத்தச் சாவதானமாய்ப் படிப்பித்து வந்தார். இவ்விடத்திலுள்ள சனங்கள் தேவ காரியங்களில் மெத்தச் சாக்கிரதையாயிருந்தபடியாற் பிரசங்கவேளைகளில் வந்து கூடுஞ் சனங்களை அடக்கிக்கொள்ளுகிறதற்கு அந்தக் கோவில் மெத்த விஸ்தாரமற்றதாயிருக்கின்றது.

(இன்னும் வரும்.)

படிமொழி.

அஞ்சுகாசுபெறக்குதிரையும்வேணும் ஆற்றைக்கடக்கப்பாயவும் வேணும்

ஆவசகாரனுக்குப் புத்திமத்திரம்.

அணிலேறவிட்ட சாய்பார்ப்பதுபோல.

அத்தத்தின்மிடுக்கல்லோ அம்பட்டன் பெண்கேட்டது.

அடிச்சட்டிக்குள்ளே கரணம்போடலாமா?

அடிமேலடியடித்தால் அம்மியுநகரும்.

அப்புசாய மகன் கப்புப்பிடிக்கிறது.

ஆனையிருந்து அரசாண்டவிடத்தே பூனையிருந்துபுலம்புகிறது.

இல்லாதது பிறவாது அள்ளாதது குறையாது.

உதரகியித்தம் வெகுசிறுதவேடம்.

உடையவனில்லாச்சொம் ஒருமுழங்கட்டை

உப்புலாணிகனுக்குத்தெரியுமா கற்பூரவிலை.

உரவில் அகப்பட்டதுலக்கைக்குத் தப்புமா?

ஊணன் சுருமியுந்தான் உலுத்தன் பெண்ணிழந்தான்.

எள்ளென் காய்கிறது எண்ணெய்க்கு எலிப்புளுக்கையென் கூடக்

கிடந்தருற்றத்துக்கு.

எலிக்குப்பயந்து வீட்டைச்சுட்டாற்போல.

எட்டி தழுத் தெய்வத்துச்ச.

ஒருநாட்கூத்துக்குத் தலைபைச் சிரைத்ததுபோல.

கரணநதப்பினால் மரணம்.

கனவுகண்டபணம் செலவுக்குதுவமா?

கடுகிறுத்துங் காரம்போகாது.

குடிக்கிறதுகூழ்கொப்பளிக்கிறதபனிநீர்.

குருடனுக்குப்பால் கொக்குப்போல.

குடிக்கிறதுகூழாம் இருக்கிறது சிங்காசனம்.

(திருட்டாந்த சங்கிரகம்.)

கடிதங்கள்.

உறுக்கிய திறன்மொழிக்கு இறுக்கிய மறுமொழி.

(On Tamil Grammar.)

உதயதாரகை உம். புத்தகம் சஞ். சஞ்சிகையில் திருவல்லைப் பள்ளிக்கூடம் கு. கதிரைவேற்பிள்ளை எழுதியபடி “ஒன்றறிவதுவே” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் பிழையாகத் தொன்றுகின்றது. ஏனெனில் தொல்காப்பியத்தில் “ஒன்றறிவதுவேயுற்றறிவதுவே” எனவும், “தொன்னூல்வினக்கம் உரிச்சொல்லியல் உஞ். சூத்திரத்திற்கு மேற்கோளாக “ஒன்றறிவதுவேயுற்றறிவதுவே” எனவும், “நன்னூல் உரியியல் சஞ். சூத்திரம் புன்மரமுதலவுற்றரியுமோரறிவுயிர, எனவும், “சூடாமணிநிகண்டு உயவது கூஅஞ்செய்யுளில் “உற்றறிபுலனென்றும் புன்மரமுயோரறிவிற்சீவன்” எனவுமிருக்கின்றன. இவற்றின் கருத்தென்னபெனின் “ஓரறிவுயிர்களாவன மெய்யாற்பரிசித்துப் பரிசுத்தையறிகின்றவை”

இப்படித் தொல்காப்பியத்தில் “ஒன்றறிவதுவேயுற்றறிவதுவே” என்றிருக்கவும் அதற்கு தாரமாக வேறெனக் கூல்களிலிருக்கவும் மேற்சொன்ன கதிரைவேற்பிள்ளை இவைகளை அறியாமல் “ஒன்றறிவதுவெயொற்றறிவதுவே” எனப் பிழையெழுதியும், மகஞ்சஞ்சிகையில் “பயனயமின்றிக் கிறுக்கிய கடாக்களை உறுக்கிய திறன்மொழி” என்று ஏழுட்டுமுனத்திலே ஒருபெயருமுண்டுபண்ணித் தாமெழுதினதற்குப் பொருளெதினும் சரிப்படவில்லையென்று காட்டினால் மருளகன்று தெருநூற்றிடவோர் விடையெழுதுவோர் என்று மனத்தினிவாகச் சொன்னார். ஆகையால் வேறே பழமுற்பொன்றும் பேசாமல் ஒன்றறிவது வேயென்றதற்குப் பொருள்சொல்வாராக. அது தமது கைமோசம் அல்லது அச்சுக்கோத்தவர்களின் மோசமென்று சொல்ல இனிமேலிடமிலலை.

இதுபற்றி, த. சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு நான் சொல்லுகிறதென்னவெனில் “தொற்காதுபோர்வை துணக்காதுமுட்டை” என்றது இராமாயனத்தில் இன்னபடலத்தில் இத்தீனயாம பாட்டிற் கண்டிருக்கின்றதென்றவர் சொல்வாராக. இப்படிக்கு துஅசஉஜூ ஆனிமூ காந்திகேயர் இராமவிவகயினை அது.

Messrs. Editors,

I have for several years been surprised to see how Christians of great eminence translate heathen books and pass off heathen words with a Christian sense; and then how they take their own translations and Christian interpretations for the ground of great praise; when a heathen never dreamed of those thoughts which pass through the Christian's mind when reading these translations. The practical illusion and unfairness of this is, that heathens are encouraged to take the Christian interpretation and then turn round to the Missionary and say, Do not our poets say so? and even converts from among the heathens will quote a heathen stanza with a Christian interpretation instead of the Bible.

As evidence of what I say I beg to subjoin the definitions of அறம் found in the Rev. Dr. Rottler's Dictionary, that your readers may understand the meaning of “Virtue” as given in the translations of the Cural which appear in your paper. An Old Observer.

அறம், அறன், virtue; compare தருமம் particularly, beneficence, charity, alms: see யயாகம், 27

Note.—Thirty-two acts of charity are particularized: viz.

1. ஆதுவர்க்குச்சாலை.—Building poor-houses.
2. ஓதுவர்க்குணவு.—The giving of maintenance and education gratis.
3. அறுசுயத்தாரர்க்குண்டி.—Feeding those who belong to one of the religious sects: see அறுசமயம்.
4. பசுவக்குவாயுறை.—Feeding cows.
5. சிறைச்சோறு —Feeding prisoners.
6. ஐயம்.— Giving alms
7. தீய்பண்டநல்கல்.—Providing for travellers.
8. அறவைச்சோறு.—Feeding the destitute.
9. மகப்பெறுவத்தல்.—Giving assistance in child-birth.
10. மகவுவளர்த்தல்.—Educating children.

11. மகப்பால்வார்த்தல்.—Giving milk to infants: see மக, an infant, மகச்சோறு, மகச்சோறளித்தல்.
12. அறவைப்பிணஞ்சுடுதல்.—Burying the poor.
13. அறவைத்தாரியம்.—Clothing the destitute.
14. சுண்ணம்.—Distributing chunam used with betel.
15. நோய்மருந்து.—Curing diseases.
16. வண்ணர்.—Paying for washing the cloths of the poor.
17. நாவிதர்.—The same for shaving.
18. கண்ணாடி.—Giving a looking-glass.
19. காதோலை.—Giving Cadjan, or Palmira leaves to women for their ears.
20. கண்மருந்து.—Giving medicine for the eyes.
21. தலையெண்ணெய்.—Giving oil for the head.
22. பெண்போகதானம்.—The bestowing of a virgin.
23. பிறந்துயர்காத்தல்.—Redressing injuries.
24. தண்ணீர்ப்பந்தல்.—Keeping water-pandals, which are thatched places, where persons are stationed to give to drink to the thirsty.
25. மடம்.—Erecting building for the reception of Bramins, Pandarams, Pilgrims, &c.
26. தடம்.—Making tanks.
27. சோலை.—Planting groves, topes, &c.
28. ஆவுரிஞ்சுதறி.—Erecting stakes, at which cows may rub themselves.
29. விலங்கிற்குணவு.—Feeding all kinds of animals.
30. ஏறுவிடுதல்.—Giving a bull for covering a cow.
31. விலைகொடுத்துயர்காத்தல்.—Giving money to save life.
32. கன்னிகாதானம்.—Giving assistance towards a marriage.

(On Nydatham.)

அளக்கீர் புடைகுமுமளக்கிரிடையெங்கு மளக்கீரும் பெருமைசேர் விளக்கொளித்தாரகை விரித்தருளியகத்திருளிரித்திடு மகா கனந் தாங்கிய துரையவர்களுக்குச் சந்ததம் வந்தனர் தந்தனம்.

புலியரசாண்ட புரவலனாகும் அதிவீரராம பாண்டியனாழ்வாய் ப்பட்ட நன்னயக்கரும்பெனும் கடைத்திட்டை, சந்திரோவரலம் பனப்பட்டலம், மன்மதோவரலம்பனப்பட்டலம், சுயம்வரப்பட்டலமென்னும் தும்முன்று சொற்களுக்கும் பொருள் விளங்காமையான முற்றறிவுடையோராய மொழிவரும்பெரியோர் சிற்றறிவுடையோன் அகத்திருந் டீய்த்து நல்லிடையெனும் நறு நெய்யை வார்த்தருள் செய்யக் காத்திருக்கிறேன். கடவுடுணை, இவ்ருளம் யாழ்ப்பாணம் வயிவராதர் ஆறுமுகம்.

(A Question on the Tract Spiritual milk.)

முகாமைத் துரையே யான் எழுதுவதைப் பின்வருஞ் சஞ்சிகையில்த் திருத்திப் பிரசுரஞ்செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவையாவன,

ஞானப்பால் சகம். வினா.

இறக்கும்பொழுது நமது சரீரமுன் ஆத்துமாவும் எங்கேபோகும்?

விடை. சரீரம் அழிந்தும்போம் ஆத்துமா அழியாமல் நகத்துக்கு அல்லது மோட்சத்துக்குப் போம். இந்த விடைப்படி ஆர் மோட்சத்துக்கும் ஆர் நகத்துக்கும் போவார்கள்—சச. சஹி சக. சளம் வினா விடைப்படி நடுத்திர்ப்பு நாளிலே கத்தர் நடுத்திர்த்துப் பொல்லாதவர்கள் நகத்துக்கும் நல்லவர்கள் மோட்சத்துக்கும் போவார்கள். இதிலுல் ஞானதிகை வேதப்பொழிப்புப் படியாதபடி மலைக்கிறேன் கற்றவல்லோர் இதற் பிழைபாராதபடி விடையெழுதும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிக்கு துஅசஉஜூ. ஆனிமூ. உய்தீ. மயிலைகை அப்பாக்குட்டி வேலாயுதன், வயது எ.

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

அந்தகனுக்கந்தக மந்தகாரமெனக் கூறுவதமையாமையோல அவிசுவாசிகட்கு வேதாந்தமமையாது. குணத்திரான கடவுள் கொடுத்த வேதம் புலாதிதமாயிருக்குமென விசுவாசிகளோர்ந்த

வேதத்துட்சமைநதியாயத்துக்கமைநதுநிற்பதன் நித்தமதுகிஞ்சிஞ்ஞத்துவத்தைக் கொண்டு சருவஞ்ஞத்துவத்தைப் பரீட்சிக்கவும் மேலிடவும் எண்ணர்கள். ஆகையால் வேத விசுவாசிகள் வேத வசனத்தைக்கொண்டே அக்கியானத்தை நிவிர்த்தி செய்துவது முறையெனக் கருதி முன்பவர்க்கு வேதத்தைக்கொண்டு உதாரணங்காட்டுதும். கவது. ஓர்க்காய்க். அதி. உஉவச. பின்பு அந்தத் தரித்திரனுவன் மரிததுத் தேவ தூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலேகொண்டுபோய்வீடப்பட்டான். மத். யஎ. ந. மோசே எவியா என்பவர்கள் அவரோடே பேசிக்கொள்ளுகிறவர்களாய் அவர்களுக்குக் காணப்பட்டார்கள். ஓர்க்கா. உந. சந. இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப் பரத்சில் இருப்பாய். அப்போ. எ. இ. சு. கத்தராகிய யேசுவே என்னுடைய ஏற்றக்கொள்ளுமென்று மரித்தான். குறித்த வசனங்களிலே தேகார்த்தத்தில் ஆத்துமாக்கள் சுவர்க்க பாதவங்களிற் சேர்ந்து சுகத்துக்கபோகஞ்செய்வதாய் விளங்குகின்றது. உவது. க. கொறி. யடு. சஉ. சச. மரித்தோர் உயிரோடெழும்புதலுமுண்டாயிருக்கும். அழிவ்ள சரீரம் விதைக்கப்படும் பின்பு அழிவ்லாமையா யெழுந்திருக்கும். கனவீனயான சரீரம் விதைக்கப்படும் பின்பு மகிமையாய் எழுந்திருக்கும் பலவீனமுள்ள சரீரம் விதைக்கப்படும், பின்பும் பலமாய் எழுந்திருக்கும், சீவனான சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும், இரத்தமாயிசமுடைய சரீரமுண்டு ஆவிக்குரிய சரீரமுண்டு. உ. கொறி. டு. வ. அவனவன் தன் சரீரத்தினால் நடப்பித்த நன்மைக்காகிலுந் தீமைக்காகிலுந் தக்கவைகளைச் சரீரத்திலே அடையம்படிக்கும் கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்துக்கு முன்பாக வெளிப்படவேண்டுமே. அப்போ. யஎ. நக. ஒரு நாளைக் குறித்தார் அதிலே அவர் தாம் நியமித்த ஒருவரைக்கொண்டு பூச்சக்கரத்திலுள்ள யாவருக்கும் நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுப்பார். அவரை மரித்தோரில் இருந்தெழுப்பினதினாலே அவர் அதிந் திச்சயத்தை எவ்வாருக்கும் விளங்கடபண்ணினார். யோவான். டு. உஅ. உச. இதைக் குறித்து ஆச்சரியப்பாடாதிருங்கள், என்னத்தினாலெனில், பிரேதச்சுக்களிலுள்ள யாவரும் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்கும் காலம் வரும். அப்பொழுது நன்மைசெய்தவர்கள் சீவனை அடையும்படிக்கும், தீமைசெய்தவர்கள் ஆக்கிணையை அடையும்படிக்கும் எழுந்து புறப்படுவார்கள். யோவான். சு. நக. சய. அவர் எனக்குக் கொடுத்தவர்களில் ஒருவனையும் நான் இழந்து போகாமற் கடைசிராளலே அவர்களை எழுப்பும்படிக்கு என்னை அனுப்பின பிதாவின் கித்தமாயிருக்கின்றது. குமாரனைக் கண்டு அவன்டத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனெனவே அவன் நித்திய சீவனை அடையும்படிக்கும் கடைசி நாளிலே நான் அவனை எழுப்பும்படிக்கும் என்னை அனுப்பினவருடைய கித்தமாகவையிருக்கின்றதென்றா. யோவான். யக. அத. உஉ. வசனம் மாந்த்தான் சொன்னது, கடைசிராளலே மரித்தோர் உயிரோடெழுந்திருக்கும்பொழுது அவனும் எழுந்திருப்பானென்று அமிர்திருக்கிறதென்றான். அப்போ. உச. யடு. மரித்தோராகிய நீதிமான்களும் அநீதிமான்களும் மறுபடியுமேயிரோடெழுந்திருப்பார்களென்று இவர்களும் அடைந்தகொண்டிருக்கிற நமபிக்கையைப் பறாபரன்மேலவைத்திருக்கிறேன். உ இரா உயக. எவியாப் பெருங் காற்றிலே பரமண்டலத்துக்கு ஏறிப்போனான். தேசலோனி. ச. யக. அப்பொழுது கிறிஸ்துவிலே இருந்து மரித்தவர்கள் முதலாவது எழும்புவார்கள். குறித்த வசனங்களினால் மாரிய்சோததானமுந் நடுத்தீர்ப்புநாளுமுண்டென்று விளங்குகின்றது.

சமரசம். மனிதர் யாவரும் ஆத்தமேதகசம்பந்திகளாய் உட்கரணம் புறக்கரணமென் னும் இருவகைக் கரணங்களினாலும் நலவினை தீவினை என்னும் இருவகையையும் சனை முதல் மரணபரியந்தமாக வயற்றி வருகிறார்கள். இவைகளை ஆத்தமாவாவது தேகமாவது தன் து நடப்பிக்கறதில்லை. ஆதலால் அவ்விரண்டுக் கூடிய யற்றின ஆசாரங்களின் பிரயோசனமாகிய சுகத்துக்களை அவவிரண்டுக் கூடிய யருந்துவது நியாயமாயிருக்கும் அப்படி அவைக்கருத்து மபடி மாரிய்சோததானமும் நடுத்தீர்ப்புமுண்டாயிருக்கின்றது. அந்த உயர்த்தெழுதல் உலகநாந்தத்தினென்று தேவன் நியமித்துக்கொண்டபடியால் தேகார்த்தத்தெல்ல தொடங்கி உலகநாந்தமும் ஆத்தம தனியே சுகத்துக்கத்தை அனுபவிக்க இடங்கொடுக்கிறா. தேகார்த முதல் உலகநாந்தபரியந்தம் ஆத்தமா தனியே சுகத்துக்கப்பாகியாயிருக்கிறதென்றும் உலகநாந்த முதல் அளவாறுமுந்தேக ஆத்தமாவாய்ச் சுகத்துக்க சீவியம்பண்ணுகிறதென்றும் வெதத்தின கருத்தென அமைத்துக்கொள்ளுகிறோம்.

சனிநீராடு.

ஓர் சமரசம்.

மகா கணம்பொருந்திய உதயதாரகாதிடரே, அவ்வையாரருளிச்செய்த ஆத்திசூடியில் சனிநீராடு என்பதற்கு இயற்றமிழாகிரியர் மி. ரி. இராமாநுசகவிராயரும், மகா கணம்பொருந்திய சரவசாலதிரப் பண்டிதராகிய, ம. ரி. சரவணப்பெருமானாயருஞ் செய்த உரைகள் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசமாயிருக்கிறதினால் கற்பவர்கள் அதோல்தோ சரியென ஐயங்கொள்வதை நீக்கும்பொருட்டு உதாரணங்கொடுத்துக் காட்டி இவர்களிருவருடைய இவ்வுரை சரியென எழுதத் துணிக்தேன். இராமாநுசகவிராயர் உரையின் கருத்து சந்திக்கின்ற நீரிலே நீ ஸநானுச்செய். இவ்வுரை தப்பு.

மி. ரி. சரவணப்பெருமானாயரவர்களுரையின் கருத்து சனிக்கிழமையில் நீரிலே முழுது. இஃதே சரி என்பதற்கு உதாரணம், ஆத்திசூடி வெண்பா. "சூரியயிரிக்கீறுதிவகணம்பருஞ்செய்திவ் செவ்வாய் பிணித்துக்கக்குரு நான்வாழ்வுபோர்-தூயவெள்ளி-போடிதெல்லாம் புண்ணவனபூபாலாமிக்கபுதலேடு சனிநீராடு" என்-இன்னுமோர் தூவில "அருக்கன் சூரியமழகழிக்குமழகார் திங்களமுண்டாரும்-செருக்குஞ்செவ்வாயுயிர்போக்குஞ் சேர்த்தபுதலும் பொருண்டாங்-பெருக்கும் வியாழன் கருத்தழிக்குங் காணு வெள்ளி நொயுண்டாங்-பெருக்கங்காணுஞ்சனியெண்ணெய் பெண்பூற்றுமப் பெரியோரே" பிறருங் கூறினார். நான் பிற்கூறியதைக் கற்கும் மாணுக்கர்கைக்கொள்ளுவதே சலம். இப்படிக்கு யாழ்ப்பாணம். ஆனிமீயக் கந்தி. சமரசவினேதன்.

(On Female Education.)

உதயதாரகையே, ஒவ்வொரு நாட்டிலுமிருக்கிற படிப்பாளிகளையும் படிப்பற்றோர்களையும் துட்பமாயாராய்ந்து அவர்கள் யுத்தி துட்பத்தையும் புத்திதிட்பத்தையுமிதிட்பமாய் எங்களுக்கு அறிவிக்கிறுயே ஆயினும் என்போனும் பெண்பிள்ளைகள் சகல தூல்களையும் ஏரோபபையிலிருக்கும் பெண்சனங்களைப் பியற்றப் பயின்ற வரவதுபோல நடப்பிக்கவேண்டுமென்று நீ யிப்பிரயாசப்படுகிறிய உணக்கு நாங்கள் என்னகைமாறுசெய்குதும். உன்னுட்கள் உய்குதும். அமெரிக்கன் குருமாரும் வெஸலியோன் குருமாரும் இவ்வுரில் வந்து பெண்பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கவேண்டுமென்று மிகப் பிரயாசப்பட்டுத் திரிகிறதை இவ்வுரில் மூடாத்தமாக்கன் நன்மையென்றெண்ணுது உடுப்பிட்ட மானுக்கன் வேலாயுதர் சின்னத்தம் பிதந்திரமாக ஆண்பிள்ளைகள் படிப்பிலே முயற்சிப்பாடாதுதொடு பெண்பிள்ளைகளைப்பற்றிப் பேசுவதென்ன? எனமறுமொழி சொன்னது போற் தங்கள் பிள்ளைகள் படித்திருந்தால் மிகக் கெட்ட நடத்தெக்குரியவர்களாய்விவார்களென் மெண்ணித் தந்தர மறுமொழி பேசுகிறுக்கனே. ஐயோ! எழுதவும் வாசிக்கவும் இவ்வுரில் ஆண்பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும் அதிகக் கெட்டடிக்காரராயுஞ் சகல சாத்திர சூத்திரங்களில் வல்லவர்களாயுமிருக்கும் ஏரோப்பை; அடேரிக்காலற் பெண்பிள்ளைகளெல்லாரும் இப்பொழுது படியாபவருக்கிற இவ்வுரிற் பெண்பிள்ளைகளைப்பொற் கெட்ட நடத்தை யுள்ளவர்களாயிருக்கிறுக்கனா? ஐயோ! சருகேசுரனே மேற்குறித்த கிள்ளத்தப்பிபோலுந் தந்திரகளுடைய வீணான எண்ணத்தை மாற்றி நாங்களுத் தேவாரை அறிகிற அறிவிலே வளரவுஞ் சகல தூல்களையும் இவ்வுரிஷ்சாதிக்காரருடைய பெண்டுண்டாட்டிகளைப்பொலுனவுவுக் கருடையெவ்வீராக.

உதயதாரகையே, இடையினத்துக்கியார் விடையெழுதியும் தமியுந் குணார்த யாழ்ப்பாணமரணுக்கன் விடையே துளக்கலகாமலையென நிச்சிந்தது போலப் பெண்பிள்ளைகள் படிப்பதைப் பற்றி யாரென்னதத் துபண்ணினாலும் படிப்பதே நலமென எல்லாருக்குமறிவ. சுந்தரி அம்மாள் சொன்னதிற்படி நிறைவேருதகாரணமென்ன? அவ் அம்மாளுக்கு வந்த இடைஞ்சலென்ன? சுயக்காடெனக்கு அறிவிக்க மன்றடுக்கிறென். இன்னும் நீ செய்வேண்டியதொன்றுண்டு. அஃதென்னவென்றால், இவ்வுரினும் இன்னுஞ் சிலவாகளிலும் இருக்கும் கறுத்தவர்கள் தங்கள் பெண்களை யெல்லாம் இளந்தாரிகளாலுந் துற்துணராரும் திறையப்பட்டத மிழக்கோலிகளுக்குப் போகச் சந்தேகநீராயும் விட்டுப் பெற்றபிதாவைப் போல நீ தவாரலும் படிப்பாளிகளாலுந் சற்குணசா விகளாலும் திறையப்பட்டிருக்குங் கோடு கச்சேரி முதலிய இடங்களுக்கு யாதொன்றுக்கும் போகவீடாமல் மறித்துத் தங்கள் ச

ந்கையைக் காத்துக்கொள்ளுகிறோமென்று திரியும் வீணர்களேப்பற்றிச் சிறிது வசனங்களைப் பேச இடந்தருவாயோவென்றெனக்கவியின்படிக்கு

கூஅசஉஜூ ஆடிமூ. யஅது. உனதுதோழி.
கொழும்புத்துறை இச்சூச்சிப்பிள்ளை.

என்னருமைத்தாரகையே,

உன் மூலமாயெண்ணைப் பற்றி வினாவுமபுலவர்களின்னுமுண்டா? உண்டானால் மற்ற மற்றச் சஞ்சிகைகளிலிக்கொண்டுவா—கொண்டுவந்தால் அந்தந்தப் புலவர்களுக்குமடுத்தவிடையை ஒரே முறையிற் கொடுப்பேன். அவர்களெடுத்தவெடுப்பையுந் தடுப்பேன்.
“கற்றதினாலாயபயனென் கொல்வாலறவனற்றொழாரேயெனின்”
இப்படிக்கு உனதுதோழி
யாழ்ப்பாணநகர் உரைகல்லு.

(On the pretended Miracles of the Heathen.)

கனம்பொருந்திய உதயதாரகைப் பத்திராதிபரே,

தமிழர் வழிபாடுபண்ணுகின்ற தேவர்கள் மெய்தேவர்கள் அல்லவென்றும் அவர்கள் மோட்சகதி பெறும்படி செய்யுள் கிரியைகள் அவமென்றும் பாதிரிமார் பற்பல புலதகங்களிவ் காட்டிய நியாயங்கள் சரிதானென்று அவர்கள் சொல்லியும் இன்னும் தாங்கள் பூசித்துவருகிற விக்கிரகங்களால் புதுமைநடக்கிறதென்றும் மந்திரஞ் சித்தியாகிறது மெய்யாயிருக்கிறதென்று சொல்லிப் புத்தியினமாய் அவையே தங்கள் வேதம் மெய்யென்பதற்கு அந்தாட்சியென்று விக்கிரக பத்தியைவிடாமற் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆதலால், விக்கிரகங்கள் புதுமைசெய்கிறதில்லையென்று தமிழர் உணரும்படி சில நியாயங்களை இச் சஞ்சிகைப் பத்திரிகைவழியாய்ப் பிரசுரித்தஞ்செய்து பின் வருஞ்சஞ்சிகையில் மந்திர தந்திரத்தைப் பற்றிச் சில காரியங்களைக் காட்டும்படி வரும்புகிறேன்.

விக்கிரகங்கள் புதுமைசெய்கிறதில்லையென்பது.

தமிழர் தங்கள் விக்கிரகங்கள் செய்கிற புதுமைகளை வென்ற சொல்லுகிறார்களையாகில் சிலர் அநேககாலம் பிள்ளையல்லாமல் மலவுருந்து நாக பிரதிஷ்டையும் உருத்திராபிஷேகமுஞ் செய்யப் பிள்ளைப்பெறுகிறார்கள். சிலர் கொடிய வியாதியினால் சாக ஏதவாயிருந்து தாங்கள் முருகமூர்த்தியினுடைய கோயிலைச்சுற்றிக்கும்பிட்டடியழித்து இவ்வகாதாரிகளினால் சங்குநாதம் பண்ணுவதற்கு அவர்களுக்கு முதுகு கொடுப்போமென்று நேர்த்திசெய்ய அதுபோல வியாதி தீர்ந்து விழத்திருக்கிறார்கள். கண்ணெகம் வந்து செய்யாத பரிசாரமெல்லாஞ் செய்தும் மாறாமல் அம்மாளுக்குக் கண்மலர்செய்து தருவோமென்று பொருத்தனைசெய்யக் கண்வருத்தம் நீங்குகின்றது. காய்ச்சல்வந்து ஒன்றுக்குள் தீராமற், பிள்ளையாருக்கு மூன்றுதேங்காயுமடித்து முப்பத்திரண்டு தோப்புக்கண்டமும் போடுவோமென்று பிரார்த்திக்கக் காய்ச்சல் விட்டுப்போகின்றது. பிள்ளைக்கு அக்கரமுதவிய பிணைந்தடுக்கும் போதில், வள்ளினாயகிக்கு ஏழுவீட்டில் மடிப்பிச்சையெடுத்து ஏழு கிறுபெண்களுக்குச் சருக்கரை அமுது கொடுப்போமென்று வேண்டிதலசெய்ய அதுபோலச் சுகப்படுகிறார்கள். இன்னும் படியே அழவிற்றத் புதுமைகள் நாடோறும் நடக்கின்றனவென்கிறார்கள். இவ்வகைப் புதுமைகள் பொன், வெள்ளி, செம்பு, கல், மண் மரமுதவியவைகளினால்வற்றிய வுருவங்களினால் நடக்கின்றனவென்றும் நம்புகிறார்கள். இது மெய்யெயானால் உரோமானுவே தக்காரரும் தங்களுக்கு வியாதி நோவுமுதவிய இக்கட்டுகள் சேருங்கால் தங்கள் சத்தவானருடைய உருவங்களுக்கு முடிமால், வாள், மெழுகுதிரி, தென்னெயில், அள்ளுபணம் முதலானவைகளைத் தங்கடங்கள் இயல்புக்குத்தக்கதாகத் தருவோமென்று நேர்த்திக்கடன்செய்து அவர்களும் அப்படிச் சித்திகாண்கிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுபோல இஸ்லாமார்க்கத்தாரும் அந்தந்தத் தலங்களிலே அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற தங்கள் சாய்புகண்ப் பிரார்த்தித்து அனுகூலப்படுகிறார்களென்று சொல்லுகிறார்கள். இவைகளைவல்லாரும் புதுமைகள்செய்தால் பிள்ளை எல்லாவேதமும மெய்யானவேதமென்று சொல்லவேண்டுமே. அதைத் தமிழர் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஏனெனில் நம்பினவனுக்கு எல்லாதேவுக்களாயிருக்கிறதென்று சொல்லித் தங்கள் தேவர்களாற் சகாயமடையாதிருக்கும்போது மற்ரும்மார்க்கத்தவர்களுடைய உருவங்

களையும் மீராசாய்புமுதலானவர்களையும் பிரார்த்திக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாவேதமும் மெய்யென்று தமிழர் ஏற்றுக்கொள்வதுபோல உரோமானுவேசக்காரரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்களோ இவ்வையே. இஸ்லாமார்க்கத்தாரும் அப்படிச்சொல்லச் சம்மதிக்கவில்லையே. அவர்கள் தங்கள் மார்க்கத்தவர்களை சைவசமயம், உரோமானாமார்க்கம், இறப்பிறமாதா வேதமும் மற்றுண்டான எல்லாமதங்களும் இயல்பேசென்னும்பு சாகிதானுண்டான மதவகளைன்று சொல்லுகிறார்களே. ஆனதால் இவ்வகைப் புதுமைகளைக்கொண்டு தங்கடங்கள் வேதம் மெய்யென்று எண்ணப்படாது.

எந்தெந்தவேதக்காரரிலும் வியாதிதீர்ப் பிரார்த்தித்துச் சுகப்படுகிறதுமுண்டு சுகப்படாமற்போகிறதுமுண்டு. நேத்திரவியாதிவந்து குணமாகிறதுமுண்டு, குணமில்லாமற்போகிறதுமுண்டு. நெடுநாட்பிள்ளையல்லாமலிருக்கிறதுமுண்டு, பிள்ளைப்பெறுகிறதுமுண்டு. அவரவர் எண்ணினகருமஞ் சித்தியாகிறதுமுண்டு அசித்தியாகிறதுமுண்டு. இச்செய்கையானது சருவத்திற்குள் காரணக்கடவுளாகிய தேவனுக்குறித்தேயன்றி விக்கிரகங்களுக்காவது கிரகதாரைகளுக்காவது இறந்துபோன சத்தவானின் உருவங்களுக்காவது இஸ்லாமார்க்கத்தாரின் சாய்புகளுக்காவது உரித்தென்று சொல்லப்போகாது.

விக்கிரகங்களினால் இவை சம்பவங்கிறதென்று எண்ணுகில் அவ்விக்கிரகங்களின் கண்ணே அல்லது மூக்கை அல்லது கை காலை இயாதொருவன் கெடுத்துப்போடும்பொழுது அவைகள் தங்கள் சுபவல்லமையினால் முரிந்துபோனவைகளைத் திரும்பச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனவோ? அல்லது தங்களுக்கு அக்கேட்டைவருவித்தவனைத் தண்டிக்கின்றனவோ. இப்படிச்செய்யக் காணோமே. மட்டைக்களப்பிடிவ இற்றைக்கு இரண்டு வருடத்துக்குமுன் இவ்வகைப் புதுமைசெய்கிறதென்று நம்பியிருந்த அனைகவிக்கிரகங்களைக்கள்வர் கெடுத்தும் அவைகளின்பொருளக் கொள்ளையாடியும் அவர்கள் இயாதொரு தண்டனையுமடையாமற் சுகமே வாழ்த்திருக்கிறார்களென்று இவ்வூர்த் தமிழரும் அதை அறிந்திருக்கிறார்களே. ஆனதால் தங்களுக்குவருகிற ஆபத்தைத் தீர்க்கமாட்டாதவர்கள் மற்ரும்போகண்க் காப்பாற்றி அவர்களுக்குத் தேவையான உபகாரங்களைக் கொடுக்கிறார்களென்று நம்புகிறது புத்தியினமல்லவா?

மேலுஞ்சிலர் எண்ணுவார்கள் விக்கிரகங்கலையும் இறந்துபோன சத்தவானரையும் நம் நோக்கிப் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுங் காரியத்தைச் சிலபோதாருதல நமக்குச் சித்திக்கத் தேவன் சித்தமாகிறாரே ஆனதால் விக்கிரகங்களையுஞ் சத்தவானரையும் பிரார்த்திக்கிறதுபாவமல்ல, அவர்களுக்கும் வழிபாடுபண்ணுவோமென்று எண்ணுவீர்களாகில் சேலூவர்கள் கள்வர், தூர்த்தர், குடியர், கொம்புபாதகர் முதலான தீயவர்கள் தார்தாம் இச்சித்தவைகளை அடைவதினால்தங்கள் செய்யும் பாதகங்கள் பாவமல்லவென்று சொல்லுவீர்களா? இவ்வையே, அப்படியே இதுவழியிருக்கின்றது. விக்கிரகங்கலையுஞ் சத்தவானரையும் பிரார்த்தித்துத் தார்தாம் இச்சித்தவைகளைப்பெற்றுக்கொள்வதினால்தங்கள் விக்கிரகப்பத்தியுஞ் சத்தவானர் வணக்கமும பாவமல்லாமற்போகாது.

இன்னும் வியாதிவந்து திருதலுஞ்சிலகாலம் பிள்ளையல்லாதிருந்து பிள்ளைப்பெறுதலும் மற்ரும் வரும்பின காரியஞ் சித்தியாகுதலும் புதுமையல்ல. இவை உலகத்திலே இயல்பாய் நடக்கின்றன—ஆகுலமபுதுமை எப்படிக்கொந்ததோவெனில் எங்கு இரட்சகராகிய ஐயேசுவானவர் தமது வார்த்தையினுற் பிறவக்குருடருக்குப் பார்வையளித்து ஊமையரைப் பேசப்பண்ணி முடவரை நடக்கப்பண்ணி பசாசுகளை மனிதரிவருந்து அகற்றிச் செய்தப்பிரேதங்களை எழுப்பி ஐந்தப்பங்களை ஐயாயிரமபெருக்கசனமிட்டு மிகுந்தவைகளைப் பண்ணிண்டு கூடைதிரும்ப வெடுக்கச்செய்து தண்ணீரை முந்திரிகைப்பானமாகிக் கடுங்காற்றுக் கடலையுக்கி அமையவுமபண்ணின இவ்வகைச்செய்கையே புதுமையென்று சொல்லத்தரும்.

இப்படிக்கு,

மட்டைக்களப்பிடி

கூஅசஉஜூ ஆடிமூ. எது } யோவான் பிலிப்பி.

(சொல் வினா)

சங்கதியென்பதென்ன?

இச்சொற்குப் பஞ்சலட்சணம் பகருமின்.

இப்படிக்கு ஞானமுத்துப்பிள்ளை } இருவர் கையொப்பம்,
இ. யா. நாசமுத்துப்பிள்ளை }

No. XI.

Through the medium of the mind mankind,
(Continued from page 156.)

- CONCUR—To unite or be conjoined with the opinions of others.
DOUBT—To waver or fluctuate in opinion.
DEMUR—To delay determination or conclusion.
HESITATE—To stop or pause respecting decision or action.
SCRUPLE—To hesitate from the difficulty of determining what is right or expedient.
WAVER—To be unsettled in opinion.
FLUCTUATE—To be irresolute or undetermined.
DISCERN—To discover by the intellect.
DISTINGUISH—To discern critically.
APPRECIATE—To value merit.
ESTIMATE—To judge and form an opinion of the value.
COMPUTE—To cast or estimate in the mind.
RATE—To fix the relative value in one's mind by deduction and comparison.
RUMINATE—To think again and again.
CONFIDE IN—To believe with assurance.
EXPECT—To entertain at least a slight belief that an event will happen.
ANTICIPATE—To have a previous view or impression of some thing future.
TRUST—To rely or rest the mind on the integrity, veracity, justice or friendship of another.
AWAIT—To look for or expect.
SUSPECT—To imagine to be guilty but upon slight evidence
ACQUIESCE—To be easy about or contented with a thing.
COINCIDE—To have oneness of opinion and feeling concerning the same thing.
FORESEE—To know an event before it happens.
FORGET—To let a thing pass from the memory.

வெல்லி ஆபிரகாம் எஃப்.வார் பாடிய
தொத்திர ஞானக் குமீடி.
கடவுள் வணக்கம்.

சீர் ஞானக் குமீடி தம்மிட்பாடச் சர்வசீவதயாபரண்காப்பாமே
பார் ஞானச் சந்தியவேதச் சுடரெங்கும் பாய்ந்தொளிசெய்யுமே
ஞானப்பெண்ணே
எக்கெக்குமேயொளியாயருவாகிய வேகபராபரனுகிபெல்லாந்
தங்குமவா கத்தராமவர் கத்தரென்றே சங்கீதம்பாடு ஞானப்
பெண்ணே
அல்லும்பகலும்பராபரன்பாதமடுத்துவணங்கியேசங்கீதத்தால்
அல்லேலாயா அல்லேலாயாவென்றேயவர் ஆநந்தம்பாடுவாய
ஞானப்பெண்ணே.
நிந்துவமானபரிசுத்தரட்சகர் தேசத்திலஞ்ஞானத்தோரை
யெல்லாம் [என்பெண்ணே ச.
பொறுத்துரட்சிக்குமவர்கத்தர் நல்லபுகழினிப்பாடுவாய் ஞா
சார் தக்குணத்தவர்து கரத்தவர் தாம்பாடுபட்டவர் தம்பத்தமே
சேர்ந்திடுக்கிறிஸ்தவர்பாடுஞ்சங்கீதச் சிறப்பினக்காண்பாயே
ஞானப்பெண்ணே
இப்படியெல்லாவலகோரும்பொற்றிட எங்குநிறையொளியா
ருவானதை [கேள் ஞானப்பெண்ணே சு.
மெய்ப்படியெயெவரெசொல்லத்துணியலாம் வேதஞ்சொல்லக்
ஆதியிலாழிப்புனல்மேலையொளியாயசைவாரும்பராபரன்ருன்
மேதினிதன்னைப்படைப்பதற்கேகிந்தமெத்தவுழ்கொண்டாரே
ஞானப்பெண்ணே
அந்தத்திருச்சித்தர் தன்னிலும்வார்த்தை ஆனதுதானேபரா
பரனும்

தங்கும்பராபரனுகியரட்சகர் தானுதற்புதம் ஞானப்பெண்
ணே
அப்பொழுதேகபராபரனுவர் அண்டபிண்டங்கற்படைக்க
வெண்ணிச் [என்பெண்ணே சு.
செப்பிடுமவான்மருத்தங்கிரீகவுடன் சேரப்படைத்தனர் ஞா
சேருமீர்தன்னைச்சமுத்திரமென்றுத் தெரிந்தமணமேட்டினைப்
பூமியென்றுஞ் [ணை ப.
சாருமிரவிமதுடுபல்வதத் தாலொளியாக்கினர் ஞானப்பெண்
பகவிரவென்றுபிரித்ததற்காகப் பகவினுக்காகும்பகவலனும்
புகவிரவிற்குச்சகிதாரகையைப் பொறிப்பாகவைத்தாரே ஞா
னப்பெண்ணே யச.
இப்படியாகப்பலவிதமாகவே யெல்லாம்படைத்தபின்றுஞ்சா
யலாய் [ப்பெண்ணே உ.
மெய்ப்படியாகியமானிடர்தங்களை மோலாகக்கண்டாரே ஞான
அப்பொழுதாதாமைப்படைத்தவனை யசுந்தரித்திரைகொள்ள
வைத்து [ரே ஞானப்பெண்ணே வக.
ஒப்பாயவன்விலாவெலும்பெடுத்துப் பெண்ணுருவாகச்செய்தா
அப்படிப்பெண்ணானவனை ஆதாமுக்குத்துணியாக்கி
ஒப்புடன் தோட்டத்திலென்னவரைவைத்தே உண்மைகிலசொள்
னார் ஞானப்பெண்ணே யச
(இன்னும் வரும்.)

ஆவணி மாதம்.

சாதியீ. ஆவணி மடுந்தீ. முதல் புரட்டாதி யசுதீ. வரைக்கும்.

date	திருக்கிழமை	வாரம்	நட்சத்திரம்.	திதி.	யோகம்	கரணம்.														
15	க	தி	கே	சு	எ	த	கு	க	வை	சு	ந	தை	உ	சு						
16	உ	செ	மு	சு	க	வ	கு	க	வி	சு	க	வ	உ	சு						
17	க	பு	பு	டு	உ	து	கு	ந	பி	ந	கூ		ப	உ	உ					
18	ச	வி	உ	கு	சு		தி	டு		ஆ	க	க	வ	உ	சு					
19	டு	வெ	தி	சு	ய	சு	டு	சு		ச	வ	ந	க	உ	சு					
20	சு	சு	தி	க		0	சு	ய	சு	சு	சு		வி	க						
21	எ	ரா	அ		0	சு	அ	ச	சு	சு		ப	சு	சு						
22	அ	தி	ச	ய	சு	பி	அ		சு	சு		க	வ	அ						
23	க	செ	பு	உ		து	ய	ந		தி	சு	சு		க	வ	ந				
24	ய	பு	உ	உ		தி	ய	அ		சு	சு		வி	ய	அ					
25	ய	க	வி	ரே	ந	க		சு	உ	உ	க	சு		பா	உ	உ				
26	உ	வெ	அ	ந	க	ப	உ	டு	வி	சு		தை	உ	டு						
27	ய	ந	சு	பர	ந	க	வ	உ	சு		து	சு	சு	வ	உ	சு				
28	ய	சு	கா	சு	சு		வ	உ	க		வி	சு	சு		ப	உ	சு			
39	ய	டு	தி	ரோ	சு		அ	உ	அ		அ	ந	அ	க	வ	உ	அ			
30	ய	சு	செ	மி	சு	ந	உ	சு		வ	ந	க		கர	உ	சு				
31	ய	எ	பு	தி	ந	க		ந	ய	க		சி	உ	அ		வி	ய	க		
SEP.																				
1	ய	அ	வி	பு	ந	எ	ஏ	ய	எ	வி	உ	உ		பா	ய	எ				
2	ய	சு	வெ	பு	ந	க		து	ய	உ		வ	ய	டு		தை	ய	உ		
3	உ	ய	சு	ஆ	ந		தி	ஏ	ப	அ		வ	எ		சு		சு			
4	உ	க	ரா	ம	உ	க		சு	க	சு		சி			சு		சு			
5	உ	உ	தி	பு	உ		பி	சு	சு	சு		சு	சு			சு		சு		
6	உ	க	செ	உ	ய	அ		து	சு	சு		சு	ந	அ		பா	ய	சு		
7	உ	சு	பு	அ	ய	சு		தி	ந	எ		சு	ந	க		தை	ய			
8	உ	டு	வி	சி	ய	க		சு	ந	பி		உ	சு		வ	டு				
9	உ	சு	வெ	சு	அ		ப	உ	அ		மா	ய	அ		ப					
10	உ	எ	சு	வி	சு		வ	உ	டு		வை	ய	உ		தை	உ	டு			
11	உ	அ	ரா	அ	டு			உ	சு		வி	எ		வ	உ	சு				
12	உ	சு	தி	கே	சு		அ	உ	உ		பி	சு		ப	உ	சு				
13	ந	ய	செ	மு	எ		ந	உ	உ		ஆ	க		க	வ	உ	சு			
14	ந	க	பு	பு	ய			உ	சு		சு	சு		டு	அ		க	உ	சு	

புதன்கிழமைச் சங்கிராந்திராடி, ௧௭, விசுடி. உகல் கன்னிரவி.

SUPPLEMENT TO THE

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

உ. புத்தகம். சஞ்சிகை. யரு.] துராசுஉ (வரு). ஆவணி. ச, தேயதி வியாழக்கிழமை, Thursday, August, 4, 1842. [Vol. II. No. 15.

(Versification of the 9th. Psalm.)

தாவிதினீ கூம். சங்கீதம்.

சிந்து.

முத்திரைப்பல்லி.

தற்பரனே நினைத்-தாழ்ந்-துவணங்குவன்
தமியனையருள்வீரே.

அதுபல்லி.

சிற்பரன் மீதுயர்-கீர்த்தனம்பாடுவன்-சின்தைமகிழ்ந்தடி-வந்து
னைநாடுவன்.—தந்.

சரணங்கள்.

ஆசனமீது உல்-லாசகொலுவினெம்-ஐயனேதியரைக்-கொய்து
சதாதினம் வாசநகரைநின்-மூலமதாக்கினின்-ஆசனமீதினி-யாய
ம்அருள்னீர்.—தந்.

பூவலயத்திடை-நீதிபுரிந்தெளி-மானவர்வாழர்-ஐயபராபர-தா
வுவரேநினை-நாமமறிந்தவர்-பாவினிற்சீபோனின்-உசரீகொண்
டாடுவன்.—தந்.

தாட்சண்டமென்மீது-தாருந்தயாபர-சாதிகளோவெட்டு-கே
ணியின்மாவ்வரே-காட்சிதரும்பரன்-மாட்சிமறந்தவர்-மீட்சி
யிலாநர-காட்சியடைகுவர்.—தந்.

Gardener's Calendar for August.

MADRAS.

Mean Temperature 84.6.—Average fall of rain 4.76.

Successive crops of all the vegetables sown in July should be planted this month, more especially celery and beet, which should be fit to transplant a second time before the monsoon. These two vegetables are less likely to suffer by excessive rain than most others. Artichokes should be sown in beds during this month, three inches between each seed, so as to allow the removal of the plants in November without disturbing the roots. To propagate by suckers, take off the suckers, and prick them out six inches apart; and when they become well rooted, transplant into deep rich soil, setting them two feet apart. If large, suckers may be planted at once where they are intended to remain.

To prevent artichokes running to leaf, and producing small heads, when the plants are from ten to fifteen inches high, cut them off close to the ground and cover them over with light dry manure; when they have advanced a few inches repeat the operation. If the young plants are tied up for a few days before being cut off, they will become blanched and may be eaten as salad.

French beans and scarlet runners may be sown during this month and until February. They should be planted in rows two feet apart north and south, and be well supported with sticks, or with an arched bamboo trellis, which is very ornamental.

Europe vegetables continue scarce and dear. Brinjals, greens, and other native vegetables are to be had. Mangoes, pine apples, and oranges, are very scarce. Plantains continue in abundance.

BANGALORE.

Mean Temperature 74—Quantity of rain measured 5 5-8 inches.

Oranges, loquats, and alligator pears in season. Insects are excessively numerous and destructive. The orange tribe should be budded and inarched, and propagated by gooties. Plant beds with early strawberries. Still sow a few vegetable and flower seeds. Continue grafting mangoes. Transplant cotton. Propagate carnations and pinks by layers. Begin collecting seeds of early flowering annuals. Dahlias are in perfection.

(From the Madras Almanac for 1842.)

Hints on the Theory and Practice of Gardening.

(Continued from page 82, No. 7.)

The effect of cold on plants is to increase their excitability, that is, it renders them more susceptible of being acted on by the stimulus of heat. Heat

by its stimulus diminishes excitability and if long continued would exhaust it altogether. Nature provides against this result by the periodical fluctuations of light and heat of the day and night. During the day every part of the plant is strongly excited, and its power of evaporation and assimilation most energetic. As evening advances and the stimulus of light and heat, is withdrawn, the excitement subsides and reaches its minimum during the night. Plants, therefore, like animals, have their diurnal seasons of action and repose. During the day their system is exhausted of fluid by exhalation of aqueous fluid, and during the night, when perspiration ceases, the waste is made good through absorption by the roots.

The alteration of seasons seem intended to produce the like effects in a more extended manner. This is very evident in the temperate zones, where the cold of winter arrests vegetation for months together, and renders the plant so excitable that the rise of a few degrees of temperature in spring at once excites active vegetation. It is much less so between the tropics, but here also it is observable, as indicated by the fall of the leaf of some trees, and the nearly total arrest of vegetation in most during some part of the hot season.

This wonderful similarity of effects in living beings, originating in the action of opposite extremes of the same cause (heat) has not received the attention which it seems to merit from philosophers, and no satisfactory explanation has yet been given of it. Before indeed any explanation can be given, it is indispensably necessary that our observations, on the proportion usually borne to each other, by the temperatures of the earth and atmosphere, should be more perfect, for, considering the great importance of heat in the economy of plants this knowledge is, for the purpose of gardening, of the greatest consequence.

(To be Continued.)

(The claims of Mohammed and Christ compared.)

உதயதாரகையின் எழுந்தர் அவர்களுக்கு வந்தனம்.

துரைவே,

உலகத்தில் வசிக்குந் சருவத்திராகளும் அவரவர் மதத்தை சி
சமாயும்; மற்றவர் மதத்தை அவச்தமாயுங் காண்கிலும் ஏதொரு
முகாந்திரமுயின்றுத் தங்கள் கருத்துக்கிசையாத மதங்களைப் ப
தினப்பத்திரிக்க வழியாய் நின்றுபது சிலநூடைய நியாயத்துக்
கொத்திருந்தாலும் அநேகரெண்ணத்துக்கு இசையாதென்றெண்
ணுகிறேன்.

நீங்களோ உங்கள் உதயதாரகை, உம். புத்தகம், யகம். சஞ்சி
கை, ஈகம். பக்கத்தில் பரிசுத்த வேதாகமமடங்கியிருக்குந் குரு
னென்பதற்குப் பதிலாகச் சமய நிந்தையுங் கோடான காரிய
முடக்கியிருக்கிற கோருந் புத்தகமென்று உங்களால் நிந்திக்கப்
பட்டிருக்கின்றது.

ஆனாலும் உங்கள் புத்தஏற்பாடென்னும் வேதபுத்தகத்திலே ச
மய நிந்தையுங்; கோடான காரியமும், தெய்வ ஊழினமும், வருந்
தத்தக்க தற்போதனையை அடக்கியிருக்கிறதென்றும். எங்கள் ப
ரிசுத்த குருனிலே பாலிகள் நல்லிடமடையக்கூடிய உண்மையான
நற்போதனையை அடக்கியிருக்கிறதென்றும், எங்கள் வேதாகமங்
களால் போதிக்கப்பட்டிருக்கிறேன் யொழிய மற்றும்படி தேவ
னுக்கிசையாப் போதனை குருனிலே அற்பமென் கலுமுண்டாயிரு
க்குமென் மறிந்தவனல்ல.

இப்போதனையை நீங்கள் நிசயல்லவென்று காணுகில் உங்கள்
நபுதலை ருகிப்படுத்தும் பாங்கு"ய் நல்ல நியாயத்துடன் விபரித்
து உங்கள் பத்திரிகை மூலமாய் வெளிப்படுத்த நியாயமுண்டெ
னது காண்கெண்டியதும். அப்படி வெளிக்கிடச்செய்கில் இ
வைகளைக் குறித்து என்னுடைய சிந்தறிவிந் தெளிந்ததப்போலெ
ழுத்துக் கடிதங்களை எழுத்துப்பிழை பாராட்டாமல் உங்கள் பத்
திரிகையிற் பதித்துப் பிரபலஞ்செய்து வருமபடி தயவுகவலைபது
முறை. அப்போது இவ்விரண்டில் உண்மையான மார்க்கமியின்
தென்றறியலாம்.

ஆகையால் இக்காசித்ததை உங்கள் அடுத்த பத்திரிகையில் அ
தற்குத் தகுமான மாறுத்தாரமுட்பட்டி பதத்துப் பிரபலஞ் செ

யும்படி மிசவும் வருடக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படிக்கு

காலநகர் உங்கள் தழீழையுள்ள பணிவிடைகாரர்
ஆனிமீ. உள தீ. வ. ம. டக்கீர்மாலியார் மரக்காயர்.

பத்திராதிபத்யவர்களின் குறிப்பு.

அறிஞரே, பக்கீர்மாலியார் மரக்காயரவர்கள் வாத்தையும் மது போதத்தையும் இருவர்களுள்ள நீதத்தையும் அவ்விரண்டிற்குள்ள பேதத்தையும் நாட்டிப்பாருங்கள் கேட்டுத்தீருங்கள். பராபரனருவாரியருக்கிவர் அவர் வானுதி பூதத்தையும் பூதாத்தமக பேதத்தையுஞ்சிருட்டித்து அணவகளைப் பரிபாலித்து விசேடாத்தமாக்கக்கறிவை விசாவித்து, தமநானுகையை ஸ்தாபித்துவருகிறார். அவருக்குத் தொழும்புசெய்வதே நமக்கொழும்பு பூலாகவா சிகனாயயாவருந் தத்தம்மதங்களே சத்தியமானதாயும் மந்தமதங்களே அசத்தியமானதாயும் ஆயாமனிச்சயித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சுத்தசைதன் னியகேவ ளிந்தைபெற்றோர் மதவிதங்களையாய்ந்த கிதமதங்களையாய்ந்து ஒரேதேவனும் அவருக்குத் தொழும்பு செய்யும் ஒரேவழியும் அவருண்டாக்கிய பாவப்பிராய்ச்சித்தம் ஒன்றையன்றிப் பவவல்ல வெனக்கூறுவதாயும் பல சாதனத்தார் சாத்தியப்பட்டதாயுமித்திர மதத்தையே நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் மந்தமதம் தத்தம் மதகோட்பாட்டையாராயாமற் சொல்வதை லேசாக விசுவாசியாமல் அவ்வவ்வேதத்துள்ளும் பிறவேதத்துள்ளும் காண்கிற திருட்டார்ந்திரங்களைக்கொண்டோர்ந்து துணிவதையார்க்குந் கடன், அதுவே நமக்குந் திடன்.

நானே பராபரனருவனுப்பிட்ட நபி என்னமாதத்திரம வணங்குகிறேன், என்று மகமது தனக்குத் தானே சாட்சிகொடுக்கிறார். இசாநபியும் பராபரன் தம்முடைய ஒரே பேருண குமாரன விசுவாசிக்கிறவனெவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய சீவனை அடையடிக்கு அவனையே கொடுத்து இவ்வளவாய் உலகத்தாரிடத்தில அன்பாயிருந்தார் யோவான். ஈ. யசு.

நானே வழியாய்ச் சத்தியமுமாய்ச் சீவனுமாயிருக்கிறேன், என்னுலையல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்திற்குச் செல்லமாட்டான் எனவும், யோவா. யசு. ஈ. நான்மாதத்திரம என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுத்தால் என் சாட்சி பெய்யென்று கொள்ளவேண்டாம் வேறொருவனும் என்னைக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறான். அவன் என்னைக்குறித்துக் கொடுக்கிற சாட்சியென்று மறித்திருக்கிறேன். எ-ம், யோவா. ஈ. ஈசு. ஈ. உ, த. ளைக்குறித்துச்சாட்சிகொடுக்கிறார். இவரைக் கிறிஸ்தவர்கள் மாத்திரமல்ல மகம்மதுவும் மகம்மதுமார்க்கத்தாரும் குறையவேமுன் சத்தியமுள்ளநபியென்று ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றது. மகமதுவை ஒரு நபியென்றும் ஒரு சாதாரணமானவனென்றும் கிறிஸ்தவர்களாலும் கிறிஸ்துமார்க்கவாசிகளும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. இவையிருவரில் ஆருடையசாட்சி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்குத் தென வாசிக்கிறவர்கள் கிரிப்புச்சொல்லலாம். இன்னுமிவர்களைச் சாட்சியெனவும் அத்தாட்சிப்பெற்றிருக்கிறார், எப்படியெனில் அல்லவாகிய பராபரன் இவையெனக்கன்பாயிருக்கிற வெள்ளைய குமாரன், இவரின் பிரியமாயிருக்கிறேன் இவருக்குச் செவ்வொடுங்கன் எனச்சாட்சியுடிகொடுக்கிறார். மத்தேயு. யசு. ஈ. நாம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிற மனிதருடைய சாட்சியிலும் பராபரனுடைய சாட்சி அதிகமாயிருக்கின்றது, பராபரன் தமது குமாரனைக்குறித்துக் கொடுத்தசாட்சி அதுவே எனயோவான் குறிக்கிறார். கம. யோவா. ஈ. ஈ. குமாரனிடத்தில விசுவாசமாயிருக்கிறவன் நித்திய சீவனுடையவனாயிருக்கிறான். குமாரனைவிசுவாசியாதவன் சீவனைக்காண்பதில்லை. பராபரனுடைய கோபா கினை அவன் மேல் நிலைதிருமென்று யோவான் சுவசேஷத்திலே சாட்சிகொடுத்தான். யோவா. ஈ. ஈசு. அவராலேயன்றி வேறொருவராவிரட்சிப்புக்கிடையாது, நாம் இரட்சிபவை அடையும்படிக்கு வுரத்தின்கீடுங்கும் மனிதர்களுக்கள்ளே வேறொரு நாமம் கட்டையிடப்படவல்லவென்ப பேதுரு சொன்னான். அப்போ. ச, யசு. இந்ந யேசுவையே பராபரன் எழுப்பினார், அதற்கு நான்கு கள்ளொரு சாட்சிகளாயிருக்கிறோம் என்று மத்தேயு சீவர்களுடைய சமமதப்படியேயேயுருசாட்சிகொடுத்தான், அப்போ. உ. ஈ. ஈ. இந்நத சுவகத்தகனைக்குறித்து நான்குமபராபரன் தமக்குக் கீழ்ப்படிக்கறவர்களுக்குக்கொடுத்த பரிசுத்தாவியும் அவருடையசாட்சிகளாயிருக்கிறவருடையவர்கள். அப்போ. ஈ. ஈ. இத்திலே பரிசுத்தாவியும் அவருக்குச்சாட்சிகொடுத்ததாய் விளங்குகின்றது. நாம் நம்முடைய பரிசுத்தபருவதமாகிய சீயோன்மீதில் நம்முடைய

யராசாவை அபிஷேகம் பண்ணினோம் என்றும், நீர் நம்முடைய குமாரன் இன்று நாம் உம்மைச் செனிப்பித்தோம் என்றும் தாலி துரியெழுதிய சுவ. ஈ, எ. வசனத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆ! யேசுவே பராபரனுடைய குமாரனே எங்களுக்குமுமக்குமென்ன காலம் வருமுன்னே எங்கள்னை வேணைப்பித்தும்படிக்கு இங்கே வந்தீரோவென்று அசுத்த ஆவிகளின் சாட்சியிட்டார்கள். மத்தேயு, அ. உசு. அசுத்தஆவிகளும் அவரைக் கண்டவுடனே அவருக்கு முன்பாக விழுந்து நீர் பராபரனுடைய குமாரனென்று கூப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார். மாற்கு. யசு. நீர் என்னுடைய குமாரனென்றும், இன்று நான் உம்மைச் செனிப்பித்தேனென்றும், அவருக்குப் பிதாவாயிருப்பேன் அவர் எனக்குக் குமாரனாயிருப்பாரென்றும், பராபரன் ஒரு காலத்திலாகிலும் தாதிகளிலொருவனுக்குச் சொன்னாரா என எயிரியார் க. ரூ. லே கண்படுகின்றது. இவ்வதாயித் தற்சாட்சியைக்கொண்டுநீ தேவ சாட்சியைக்கொண்டும் அயற்சாட்சியைக்கொண்டுநீ கிறிஸ்துவை இரட்சகராக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். மகம்மதுவைப்பற்றி இவ்வகையான சாட்சி கொடுக்கவேண்டாமல் உதயதாரகை வழியாய் மகம்மது மதாநுசாரிகள் அறிவிப்பார்களாக. அப்படி அறிவிக்கக்கொள்ளும் மதுபாஷையிலே திருப்பப்படவல்லவெயென்று அவர்கள் கூறின், அம்மதத்தை என்ன சாதனத்தைக்கொண்டு சனங்கள் விசுவாசிப்பார்கள். அம்மது நுசாரிகளுடைய சொல்லிக்கொண்டோர் அது சீவசாட்சியையுடைய மகாத்மாக்களுக்குச் சரியாய்த் தகுதியான சாதனமில்லாமல் ஒன்று சாத்தியப்படுமே? கட்டாயத்துக்கள்கி விசுவாசிக்கலாமா? கட்டாயத்துக்கள்கி கதிரியுக்கலாமா? அவை சேதனைவன்கட்டு ஏற்றதல்லவே.

உண்மையான நபியார்—மகமதுவோ? கிறிஸ்துவரோ? நீங்களுே வாசித்துக் கொட்டமின்றி மத்தீட்சசுரோலுங்கள். மகமது நபி தன்னுடைய சீஷப்பிள்ளைகளுக்குப் போதிவிக்கிறதற்கென்று கொடுக்கிற வித்திருக்கிறார். கிறிஸ்துவராதருடையவும் அப்போதைவருகின்றசரித்திரங்கள் சருவத்திரமம் படிக்கிறதற்கென்றே விதிக்கப்பட்டன. பின்னை, கொடுக்கிறீர்? அது தமிழ்ப்பாடையில் வரைந்திருக்குதோ? சனங்கள் அதைத் தக்கடங்கள் வீடுகளிலேவைத்து வாசிக்கிறார்களோ? அவர்கள் அதை வாசித்துள்ளார்களென்கூடுமோ? அவர்களதைப்பற்றி யாதாகுலம் அறிவார்களோ? மகமது மதாநுசாரிகளின் கொடுக்கப்பட்ட பிறிபரிசுக்கூடியவரெவர்? ஐயோ! மகமதுமதச் சத்தியவிசுவாசிகள் இதைப்பற்றிச் சந்தேகமில்லாமல் அறியாதவர்களாயிருந்தால், அவிசுவாசிகளென்செய்வார்கள். போதிய சாட்சியில்லாமல் விசுவாசிப்பார்களா? அப்படி விசுவாசித்தால் அது சேதனைக்குடிக்குத் தருமா? சீவசாட்சிப்பிரமாணத்துக்க்கு யோசிக்கியமா? மகமது போதிக்கிற காரிடமென்ன? கொடுக்கிற இரண்டாம் அதிகாரத்திலே அவர் கூறுவதைச் சேனாக்கள் என்னவா ளால் “மார்க்கத்தைப் பிறர்க்குச் சாதனைசெய்யும்பொழுது யாதொரு பலவந்தமுஞ் செய்யவெய்யாது.” மதுபடி கூம் அதகாரத்திலே “எனத்திலுமும் உத்தம புத்தீபாதரவருஞ் சனங்களை ஆண்டவனிடத்துக்கமைப்பெற்ற சனங்களுடைய மெத்தந்த தயவாய்த் தருக்கப்பண்ணும்” உந்தேகமில்லாமல் எந்தமதப்பாதியும் இக்கற்பனைகளைக்கொள்ளாமல்வெல்லாம். கிறிஸ்துமார்க்கமு மிப்படிப்பட்டவைகளைத் தானேபோதிக்கின்றது. உதாரணமாக (உ. தீமோத்தீயு. உ. உர) “எதிர்பேசுகிறவர்களுக்குச் சார்த்தமாய் புத்தீசொல்ல வேண்டாமே” இப்படிப்பட்ட சம்மாரக்க போதனைகளை மகமது நபிகைக்கொண்டவந்தாரேயாகில் அவருக்கது கடைசியிற் பாக்கியமாய் முடியுமே.

கொடுக்க சமம் அதிகாரம் “நீங்கள் அவிசுவாசிகளைக் காணும் போதெல்லாம் அவர்களுடைய கிரத்தை உடையுங்கள். அவர்கள் போகுமாரிடப்பாலவருந் தடித்துச் சுவகல்களினுந் திணத்திடுக்கட்டுங்கள்” மகமதுவின் இரணைவீரர்கள் உலகத்தவரைக் கீழ்ப்படுத்துகிறதற்குப் போரெடுத்துப்போனபொழுது அவர்கள் சனங்களைத்துக்கும் திருபித்தகட்டையாவது. “உக்கரனுக்கமத்தை நம்புங்கள் நபிக்குத் திறையியங்கள் அல்லாதிருந்தாற்சுவன் நாசமாவீர்கள்.” கொடுக்கவாசியுங்கள் அப்போது உலகத்துக்குத் தெரியவரும. வாசிக்கிறதற்குக் கொடுக்கிறீர்களே அது சத்திய வெளிச்சத்தைக் காட்டக்கூடியதாயிருந்தால் அதை அரிபாடையில் வரைந்து திரியப்படலத்திற் புதைத்து மறைக்கவேண்டியதென்ன? கிறிஸ்துவராதர் போதிக்கிறவைகளை என்ன சொல்லுங்கள். அவர் பரமண்டலத்துக்கேமமுன்னே தமது சீஷப்பிள்ளைகளுக்குச் சொன்னது (மாற்கு யசு. அதி. யசு. வசு.) “அல்லாமலும் அவர்களே

நோக்கி நீங்கள் உலகத்திலெங்கும்போய்ச் சிறுட்டிக்கப்பட்டிருக்கிற யாவர்க்குஞ் சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கஞ்செய்யுங்கள்.” இக்கட்டணப்படியே அவருடைய தாய்கள் இப்பொழுது சகலவர்களுக்கும்போய்ச் சிறிஸ்துநாதருடைய சரித்திரத்தையும் அவர்கொடுத்திப்போன துவ்விய நற்போதனைகளையும் பற்றி வாசிக்கக்கூடிய அனைவர்க்கும் பற்பல புத்தகங்களை அச்சடித்துப் பிரசுரஞ்செய்து சசுவரும் வாசித்துத் தேர்ந்துரைக்கட்டுமென்று சகலரையும்ழைக்கிறார்கள். இயேசுநாதருடைய பரம போதனையைக்கேளுங்கள். (யோவான் ௩. அதி ௪௭, ௪௬, ௪௭, “பராபரன் உலகத்தாரை ஆக்கினதென்றுபட்டதும் படிக்காகவல்ல, இரட்டிக்கும்படிக்காகவே தமது குமாரனை உலகத்தில் அனுப்பினார். ஒளியானது உலகத்தில வந்திருந்தும் மனிதர் தங்கள் கிரியைகள் பொல்லாதவைகளாயிருக்கிறபடியால் அந்த ஒளியிலும் விரும்பினவரும்பிக்கொண்டு வருகிறது. ஆக்கினதென்றாலுக்கேதுவாயிருக்கின்றது. பொல்லாதவைகளைச் செய்கிறயாவனும் ஒளியைப்படைக்கிறதால், தன் கிரியைகள் அட்டப்படாதபடிக்கு ஒளியிற் சேரமாட்டான். சத்தியத்தைச் செய்கிறவனே தன் கிரியைகளைப் பராபரனுடைய சித்தத்தன்படி செய்கிறபடியிலே அவைகள் வெளிபரங்கமாகும்படிக்கு ஒளியிலே சேருகிறது.”

“மாவியார்” சொன்னபடி புதிய ஏற்பாட்டில் எந்த அதிகாரத்தில் எந்த வசனத்திலே சமயநிந்தையுங் கோளாறு காரியமுந் துவிணமும் மனிதருக்குக் கேட்டைவருத்தலுக்கத்தக்கதுமானது நற்போதனைகளை அடக்கியிருக்குதென்று காட்டுவாராக. மகமதுவின் சரித்திரத்தையும், இயேசு இரட்சகனின் சரித்திரத்தையும் வாசித்து ஒன்றோடொன்று சமானித்துப்பார்த்து அதிலெந்த உவாத்திப் பராபரனிடத்திலிருந்து வந்ததென்று சொல்லலாம். ஆண்டவனே மகிமைப்படுத்தப்படுவாராக. ஏனென்றால் சத்திடமே செயானுக்கவந்தையெய்யப்பண்ணுவார். அப்பொழுது அந்தக்ருங்கு காண்பார்கள்.

காத்தப்பிரத்தியுத்தரம்.
(Answers to Correspondents.)

நல்லூர்க் சந்திரசுவாமியார் தாதன்சதுவேதன் வேங்கடாசலையர் குமாரன் காந்திக்கேயையல் எனக்கையொப்பமிட்டுச் “சார்புரைச் சக்கரதண்டபாசுபதம்” என முகவுரைபோட்டனுப்பிய கடிதம் வந்துசேர்ந்தது.

வண்ணாபண்ணை, “அவதானமற்றமாயுக்கொன்கீ காட்டலும்” எனக்கையொப்பமிட்ட கடிதம் வந்துசேர்ந்தது.

பருத்தித்துறை, “முன்னோக்கையெ ப்பம்வைத்தவல்.” எனக்கையொப்பமிட்ட கடிதம் வெகுநாளைக்குமுன் வந்துசேர்ந்துப், அதைப்பே. லொத்த வேறொரு கடிதமும் இத்தற்குமுன் வந்துசேர்ந்தபடியாலும் அதைப்பிரசுரஞ்செய்வதற்கு முன்னே இதைப் பிரசுரஞ்செய்வது நியாயமாகக் காணாதபடியாலும் இவ்வளவுத் தடவ்கல யிப்போய்ந்து. [ந்தது.

யாழ்ப்பாணம் “சத்திபவசனி” அனுப்பின கடிதம் வந்துசேர் இவர்கை நகரில் “ஒரு சிறு மாணிக்கம்” அனுப்பிய கடிதம் வந்துசேர்ந்தது.

“கொழும்பு, வணிகர்கோன் கிறிஸ்தோவுறுதிற்குசெட்டியார்” அவர்கள் அனுப்பிய கடிதத்தை இன்னுஞ் சற்றை பார்வையிட வேண்டியதால் இச்சஞ்சிகையிற் பிரசுரஞ்செய்ய இடக்காணும் நம்பானதற்காக மிகவுந் துக்கப்படுகிறோம்.

“இவர் நேசர்” எனக்கையொப்பமிட்ட “இலக்கணத்தராகு” என்ற கடிதம் வந்துசேர்ந்தது.

பிருண்டூலை ஐசுபரி என்பவருடைய காலஞ்சென்றுபோன முன்று பின்னைகளைப் பற்றிச் “சோடசாவதானப் புலவர்கடாட்சமபெற்ற பொன்னங்கால் சுப்பிரமணியக்கவிராயர்” அவர்கள் பாடிய அப்பின் ஆசிரியவருத்த முதலான மற்றும் விருத்தர்கள் வந்துசேர்ந்தன.

காகப்பட்டணம், “கோவித்தப்பய்யுதி” எனக்கையொப்பமிட்ட கடிதம் வந்துசேர்ந்தது. அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி இப்பொழுது இடையிலே நின்று அப்படிப்பட்ட ஒருங்குசெய்கிறது மெத்தப் புத்தியாய்க் காணவில்லை. இப்போ நான்கள் செய்துவருகிற ஒருங்கே மிகவும் நல்ல ஒருங்கென்றுதோன்றுகின்றது. அவர்க்கேட்டுக்கொண்டபடி செய்கிலும் இனிமேல் மற்ற வருத்தத்தில் அதுகாரியஞ் சகலர்க்குமுடியோகமாய்க் கண்ட ல் அப்படிச் செய்வோம்.

புதினசங்கதிகள்.

மரணசங்கதி.—கூடலூரிலே வெகு காலமாகக் கிறிஸ்து மார்ப்பிரபவியத்துக்காகப் பிரயாசப்பட்ட சர்க்கைபாந்த சோன் ல ஐயரவர்கள் சடுதியாய் வியாதலைப்பட்டுப் புதுச்சேரியிலே ஆடி மீ. உக்தூ. காலஞ்சென்றுபோனதினால் நாடனைவரும் மிகவுந் துக்கப்படுகிறோம்

முத்துச்சலாபம்.—முத்துச்சலாப விசாரணைகாரன் முத்துக்கள் படுவதைப் பற்றி எழுதுகிறதாவது. அரிப்பிலே சோதித்துப்பார்த்தபொழுது ஐந்து வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட சில முத்துச்சிப்பிகள் இருந்தனவென்றும், கற்பிட்டிக்குக் கார லீவுக்குடும்ப இடங்களில், யசு, யசு, யசு. பாசுமணவுக்குப் போய்ச் சோதித்தவிடத்தில் அங்கேயும் ஒர் நயக் காணவில்லைபென்று சொல்லுகிறார். சிறு முத்துச் சிப்பிகளும் சலாபம் கற்பிட்டிக்கைகளில் சில சில சிப்பிகளும் முத்துக்கருக்களும் இருப்பதனால் அவ்விடங்களிலே முத்துச் சிப்பிகளும் டென்யு விளங்குகின்றது ஆனாலும் அவைகள் எவ்வெத்திலே குறிப்பாயிருக்கின்றனவென்று முத்துக்குளிக்கிறவர்களுக்கும் விளங்கவில்லை.

SUMMARY OF NEWS.
JAFFNA

Small pox has made its appearance in the village of Erkalempitty, 3 miles from Manaar.

Two cases of Cholera were discovered in the passengers on board a dhoney which arrived at Talamanaar on the 23d July 1842, from Dhoney Torray. She contained 106 persons, probably coolies on their way to estates in the Kandian Province.

Four persons were attacked with cholera at Talamanaar, 3 have died and one recovered. The dhoney with the remainder of the crew and passengers was sent away on the 25th ultimo to the port from whence she came.—Communicated.

Pearls.—An Official Report of the Master Attendant's late visit to the Pearl-banks, is published in the “Ceylon Miscellany” for July, from which we make the following extract, which shows that as a source of Revenue, Pearls may be considered no longer to exist, because there is not the prospect of a fishery for many years to come.

From the 19th to the 23d the work of inspection proceeded over the banks off Aripoo, but I am deeply concerned to have to report, that no deposits or beds of oysters were found on them, but very few oysters of various ages under 5 years.

From the 24th to the 1st of April, the inspection was conducted over the extensive rocks lying off Calpenty and the island of Caradivoe, even to the depth of 13, 14, and 15 fathoms' water, but I regret to have to state with no better success than attended the work off Aripoo.

Although no beds of oysters were found on the banks, immense quantities of oyster-spawn have been observed on the sea beach, adhering to sea weed, which had been washed on shore, so that ballams could have been filled with it; some of it, and the few oysters picked up on the banks are herewith transmitted.

On the 1st of April, the S. W. wind returned with much force, accompanied by a strong current and high sea, difficulties too great for the divers to contend with;—and as the season was too far advanced to hold out a prospect of being able to recommence the work on the banks, I considered it advisable to close the most unsuccessful inspection of the Pearl banks, that I have ever been engaged in.

The few oysters scattered over the banks that have been productive, the deposit of young oysters found by the “Seaforth” on the great bank in 1840, the scattered oysters off Chilaw and Calpenty, and the immense quantities of oyster-spawn washed on the shore, are sufficient indications that the pearl oyster is not extinct in these places (indeed the latter would seem to predicate the existence of unknown oyster beds) but they afford no data on which to form an opinion, as to where Pearl Fisheries may be expected on these parts of the coast.

The prospect of Revenue from Pearl Fisheries is, therefore, very unfavourable, being limited at present to the bed of oysters of a year and half old found by the “Seaforth” in March 1841 between Negombo and Chilaw, and some oysters in the neighborhood of Jaffna, but which are not esteemed of much value: neither of these oyster beds have been visited by me at any time.

The Paumban Channel.—From the same authority we learn that the Paumban Channel has been deepened to 8 feet at low water, and that in another year the Seaforth Steamer, which draws about that water will be able to pass through without injuring her copper.—Col. Observer.

PONDICHERY.

Obituary.—We regret to announce the death of the Rev. E. Jones.

